

Petak, 14. februar 2003.

Svedok Aleksandar Vasiljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.15 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, pre nego što optuženi nastavi sa unakrsnim ispitivanjem, možete da primetite da mi ovog jutra pomaže gospodin Teunens (Reynaud Theunens). Hteo bih vam skrenuti pažnju na to. On je jedan od članova Tužilaštva koji je pomagao u pripremanju ovog svedoka, i takođe će, u neko dogledno vreme, svedočiti kao ekspert Tribunalovog odseka za vojnu analizu. Iz svih ovih razloga, mislio sam da bi trebalo da se uvede u zapisnik da je on danas prisutan u Sudu.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, generale, hajde da sumiramo našu diskusiju o nadležnosti Jugoslavije nad vojskama Republike Srpske i Republike Srpske Krajine. Da li je istinito i tačno da Jugoslavija nije imala nikakve nadležnosti u pogledu komandovanja ovim vojskama, odnosno komandom nad ovim vojskama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U kom periodu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tokom celog perioda., tog vremen-skog perioda o kome vi svedočite. Ako neko ima još nešto da doda, ja ću ih naknadno pitati.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam objasnio da je Teritorijalna odbrana na teritoriji Kninske Krajine bila potčinjena i pod komandom JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sve dok se JNA nije povukla, kao što je bilo predviđeno Vensovim planom (Vance Plan), je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To sam i ja rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U redu. A sada, kada se JNA povukla sa teritorije Bosne i Hercegovine i teritorije Republike Srpske Krajine prema Vensovom planu, i pošto su formirane vojske Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, odnosno Srpska vojska Krajine, da li je JNA imala bilo kakvu kontrolu i nadležnost nad komandama tih vojski?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa JNA tada nije postojala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je Vojska Jugoslavije imala bilo kakvu nadležnost nad tim vojskama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U to vreme, ja nisam bio oficir u aktivnoj službi da bih mogao da odgovorim na to pitanje direktno, ali vam mogu dati neke informacije koje sam znao i neke podatke koje sam saznao od oficira i starešina koji su iz Vojske Jugoslavije prešli u redove Vojske Republike Srpske ili vojske Republike Srpske Krajine, da bi se potom vratili u vojsku, odnosno u JNA. Takođe znam za prisustvo visokih funkcionera iz takozvane "Vojne Linije", koji su za vreme operacije "Pauk" bili na komandnim položajima sa kojih su mogli da izdaju naređenja.

SUDIJA MEJ: Pustite ga da završi, nemojte da ga prekidate. Izvolite generale, nastavite sa odgovorom. On odgovara na vaše pitanje o informacijama koje smo imali. Dobro, imate li bilo šta da dodate, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Pa, samo da završim započetu rečenicu. Dakle, neki od vodećih ljudi su bili u glavnoj komandi za vreme akcije "Pauk".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, ja sam vas pitao nešto veoma konkretno, a to je da li je Vojska Jugoslavije imala bilo kakvu komandnu nadležnost nad vojskama Republike Srpske i Republike Srpske Krajine? Nisam vas pitao da li su šljive dobro rodile te godine, niti da li je bilo ko dolazio u posetu.

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću, to je bio veoma nekorektni komentar. On je odgovorio na vaše pitanje.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Da ste me pitali za šljive, rekao bih vam o situaciji sa šljivama. Ali, vi ste me pitali da li je Jugoslavija učestvovala

SUDIJA MEJ: Generale, nemojte. Samo čete ovo da produžite. Izvolite, gospodine Miloševiću, nastavite sa pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ono šta sam vas pitao je da li je Vojska Jugoslavije imala bilo kakvu nadležnost ili komandu nad Vojskom Republike Srpske, vojskom Republike Srpske Krajine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I moj odgovor je da ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam. Znam o detaljima o kojima sam vam pričao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ne znate da su oni imali svoj štab i osoblje i vrhovnu komandu? Ne znate ništa o tome? Ne znate ko je postavio razne komandante u Vojsci Republike Srpske i vojsci Republike Srpske Krajine? Ne znate ništa o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, upoznat sam sa time, ali ne znam, u stvari znam da su činovi koji su dati morali biti odobreni kasnije u Jugoslaviji. Takođe znam, i dopustite mi da još jednom ponovim, ovo nije vezano za vojsku Jugoslavije, da su neki od vodećih ljudi MUP-a imali komandne položaje u akciji "Pauk".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, pa vi ste izgleda usredsredili svu svoju pažnju na taj MUP. Koja god da je tema, vaš odgovor je MUP.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa takva je bila situacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, doćićemo do toga. Doćićemo do toga, a imaćemo i druga pitanja, takođe vezana za tu specifičnu temu. Ali vi ste rekli ovde, i to sam ja notirao, zapisao sam vaše reči, rekli ste da je jedna vojska bila uporedno sastavljena od MUP-a, i da je taj MUP, vi ste upotrebili tu reč, postao armada. To je reč koju ste upotrebili? Da li je to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam naglasio to na način na koji vi to sada radite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ali ste upotrebili reč "armada", zar ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam upotrebio reč "armada". To nije reč koju ja koristim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Dobro, pogledajte na transkriptu i videćete sami, a i ljudi u Jugoslaviji koji su sve ovo gledali. Ali recite nam, koliko se proširio MUP? Koliko se on povećao i kako je u stvari ova uporedna vojska formirana? Koliko je MUP uopšte, zato što vi kažete, vi to zapravo tvrdite, koliko je MUP uopšte imao pripadnika?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, tu vrstu informacije zadržavam kao poverljivu i tajnu, kao službenu tajnu, i prepostavljam da nam vi možete dati bolji odgovor na to. Ali iz informacija i podataka prikazanih ovde tokom predstavljanja dokaza, videli smo da su postojale interventne brigade, da su postojali odredi, da su imali helikoptere, da su imali transportere, oklopna vozila, a to je nešto što oni prethodno nisu imali. I videli ste na osnovu zahteva koji je bio izdat, a i vi i ja smo primetili da je to bio megalomanski zahtev, traženje od SUP-a Banja Luke da se obezbede tehnički resursi i oprema koja je pripadala vojnim jedinicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to MUP Srbije tražio, da li je MUP Srbije zahtevao to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne pričam o MUP-u Srbije, ali znate veoma dobro da je MUP Srbije dobio od vojske ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo trenutak, generale. Samo trenutak. Da račistimo stvari. Možete li molim vas da odgovorate na moja pitanja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali vi me stalno prekidate i ja ne mogu da vam dam odgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ne mogu da vam postavim jedno pitanje, a da mi vi date odgovor na nešto drugo. Ono šta vas ja pitam je koliki je MUP bio, zato što se vi fokusirate na MUP i nazivate ga armadom i tome slično. Dakle, koliki je on u stvari bio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nemam nikakve zvanične podatke, ali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dajte nam onda neki primer.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bilo je objavljeno da je bilo oko 90.000 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro, u redu. To je ono šta vam ja kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije žalosno da jedan general, prvi čovek obaveštajne službe, mora da koristi podatke i informacije koje je načuo, glasine na ulici, po nekim čoškovima i u kafićima? Da li vi smatrate za ozbiljno svedočenje kad citirate brojku od 90.000 ljudi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nemojte me držati za reč. Siguran sam da vi imate podatke i brojke koje će moći da pokažu činjenično stanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ja ih imam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro, onda ih prikažite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Stoga kažem da je sramno da vi tako nešto tvrdite.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne radim u obaveštajnoj službi MUP-a, pa da mogu da imam takvu vrstu informacija kojom vi kao predsednik republike raspolažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vidim da ste imali. Da li je vaša obaveštajna služba radila uporedo sa samo jednim članom MUP-a, i onda kažete da niste imali posla sa obaveštajnim radom celog MUP-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo. To su sve činjenice i brojke, informacije koje su nam stizale povremeno od ljudi koji su bili proterani od strane tako nekih ljudi, prepostavljam da vi to znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da su bili maltretirani. Ko je to maltretirao i proterao ove ljude?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zar nismo na javnoj sednici?

SUDIJA MEJ: Da, jesmo.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Znam za oficire.

SUDIJA MEJ: Da li želite da pređemo na privatnu sednicu?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Da, to bi bilo dobro. Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja se protivim, ulažem prigovor.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, generale. Ja imam neke podatke za 1991. godinu, takođe i za 1995. godinu, i ova brutalna policija, armada i tako dalje, najviše kad je imala, znači 1995. godine, je 32.000. To je bez Državne bezbednosti, ceo Resor državne bezbednosti u celoj zemlji imao je ukupno 3.500 zaposlenih. A ovo 32.000 od toga vam je, na primer, 3.000 vatrogasaca koji su takođe radnici Ministarstva unutrašnjih poslova, 6.000 administrativnog osoblja, pošto znate da izdaju pasoše, saobraćajne dozvole, vozačke dozvole, mnogo administrativnih poslova, daktilografa, sekretarica, tehničara i tako dalje. A evo vam, policija opšte nadležnosti, dakle ono što je na ulici i održava red i mir, patrolira i tako dalje, to je 14.000, govorim o 1995. godini. A 1991. godine je bilo 10.000, ja vam sad govorim veću cifru, saobraćajna policija 3.000, pogranična policija 3.000

SUDIJA MEJ: Svedok mora da dobije priliku da odgovori na sve ove brojke koje ste izneli. Generale, da li želite nešto da kažete u vezi ovoga što vam je do sada iznešeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ: To se verovatno odnosi na stalni sastav policije, a ne na rezervni sastav. To je prvo. I drugo, možda bi bilo interesantno da se iznesu podaci iz 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo imam 1999. godinu. Oni su zaista spektakularno različiti. Ukupno 36.000, 6.000 u administraciji, 3.500 vatrogasaca, povećani su za 500 vatrogasci, 3.000 kriminalistička policija, 3.500 pogranična policija, i ona je povećana za 500, 4.000 saobraćajna policija, a ukupno 16.000 policija opšte nadležnosti. Unutar toga su vam i te posebne jedinice policije i tako dalje, o kojima vi govorite kao o nekim posebnim formacijama, a njih su, da li znate to generale, sačinjavali policijski koji rade na svojim radnim mestima, pa onda kad se formira ...

SUDIJA MEJ: Sada se već udaljavamo od teme. To je već jedna posebna tema. Generale, vi morate da imate priliku da odgovorite na brojeve koji su vam navedeni. Želite li nešto da kažete o tome pre nego što se počnemo da bavimo specijalnim jedinicama?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja nisam imao priliku da imam ovakve podatke i da ih mogu nabrajati, od vatrogasaca preko saobraćajaca, ali ne znam gde je pripadala ta jedinica koju sam spomenuo, ovaj, "Škorpija" o kojoj je i vama bilo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemam pojma.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemate pojma?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemam pojma o jedinici "Škorpija".

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kako nemate pojma kad smo vam referisali 17. maja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste referisali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To što sam na zatvorenoj sednici govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A referisali ste da postoji neka dobrovoljačka jedinica negde, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne dobrovoljačka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači pripadnici SAJ-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Specijalne antiterorističke jedinice?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ona se zvala Specijalna antiteroristička jedinica, a ne "Škorpije".

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja zato pitam kako su "Škorpije" u toj jedinici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To mi nije poznato ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A dalje ne mogu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije mi poznato da su "Škorpije" u Specijalnoj antiterorističkoj jedinici. Može neko da se zove kako hoće, ali Specijalna antiteroristička jedinica ima svoju formaciju i zna se kako se zove.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR : Da, kao i Arkanovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kao i Arkanova jedinica za koju se zna kako se zove, koja je isto u sastavu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da Arkan uopšte nije bio na Kosovu za vreme rata 1999. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam gde je Arkan bio, ali ja sam govorio o ljudima iz njegovog sastava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa koliko sam ja shvatio, ljudi koji su bili sa njim u dobrovoljačkim jedinicama su se prijavili kao dobrovoljci i koliko sam tada dobio podatak o kome vi svedočite, ja se toga ne sećam, ali vi svedočite pa da uzmemo da je tako, da je samo 30 njih primljeno kao dobrovoljci i da su ostali vraćeni upravo zbog određenih problema za koje su organi smatrali da mogu da postoje. Jeste vi tako rekli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam kako sam rekao. Nisam baš tako. Znači, između ostalog je bilo rečeno da su prethodnog dana ubili ljudi. To je prva stvar, a druga je da gospodin Šainović ne zna da se Arkanovi sastavi nalaze u Kosovu Polju (Fushe Kosove).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, hoćete li da mi odgovorite nešto, ako vam je stalno Šainović, Šainović je, poznato vam je, bio potpredsednik savezne vlade.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I od strane Savezne vlade, kao potpredsednik savezne vlade zadužen za Kosovo u Metohiju, u vreme boravka OEBS-a (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe) i predsednik naše Komisije za saradnju sa OEBS-om na Kosovu i Metohiji. Pregovarao sa Rugovom (Ibrahim Rugova), sa drugim političarima тамо, održavao niz političkih sastanaka ...

SUDIJA MEJ: Ne. Ono šta morate da uradite je da postavite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je rekao da on ne zna za tu jedinicu pa zašto mu ne bi verovali da ne zna za tu jedinicu. Je li smatrate da je govorio neistinu, ako ne zna za tu jedinicu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja upravo kažem da je čudno što ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako on ne zna, kako bih ja mogao znati?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od Radeta Markovića koji vam je te podatke rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On mi je rekao, po vašem tvrđenju, te podatke na tom sastanku na kome je bio i Šainović prvi put, i Šainović je rekao da to ne zna.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vas ne razumem šta ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li se to tada dogodilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vas ne razumem šta govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opisali ste sastanak, samo imaćemo prilike da o tom sastanku govorimo, to je bilo na javnoj sednici pa će da, pa će moći da odgovarate na to. Opisali ste sastanak i rekli ste da postoje, da je Rade Marković rekao da postoji 30 ljudi dobrotoljaca koje su oni primili, a da su ostale vratile i da je Šainović na to rekao, kad sam ja pitao šta je sa tim, da on ne zna za to. Pa kako sam ja mogao znati ako on ne zna? A on je saznao ako je to ...

SUDIJA MEJ: Nije na ovom svedoku da odgovara na ono šta ste vi znali, šta niste znali, odnosno mogli da znate ili niste mogli da znate. On je opisao šta se desilo. Vi ste ranije postavljali pitanja, mislim da smo stigli do Šainovića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Doćićemo i na taj sastanak pošto ga je svedok prilično ovako razvodnio, videćemo ga u celini, pa čemo onda da razgovaramo o tom sastanku, ali da se sad zadržimo na policiji, da se zadržimo na policiji. Dakle, kao što vidite, potpuno netačne podatke iznosite o policiji, eto, a drugo ...

SUDIJA MEJ: On je dao svoj odgovor na to. On je na to odgovorio, dajte da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je relativni odnos policijaca u Srbiji 1995. godine, na primer, ne 1991. godine bio jedan na 434 građanina i to ukupno zaposlenih u policiji? Ja ne znam u drugim zemljama da li se tamo računaju vatrogasci i sve ovo drugo, ovo je ukupno sve, i administracija i sve. U Francuskoj (France) je jedan prema 266 građana, u Italiji (Italy) jedan sa 338, Holandija (Holland), Britanija (Great Britain), jedino Japan (Japan) ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Gospodine Miloševiću, šta želite da kažete, šta je poenta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poenta je u tome šta se ovde, kako bih rekao, širi fama o nekoj velikoj policiji u Srbiji, a polica u Srbiji je bila manja od gotovo svih evropskih zemalja u odnosu na broj stanovnika. A Srbija je bila u ratnom okruženju ...

SUDIJA MEJ: U redu. Ne koristite vreme na efikasan način, vi ćete moći da izvedete svoje dokaze kada za to dođe trenutak. Čuli ste šta je svedok rekao, rekao je da to ne uključuje rezervne snage, a prema njegovom svedočenju, rezervne snage su delovale. Da li su delovale ili nisu, to ćemo možda mi morati da odlučimo, ali nema svrhe da vi sada raspravljate o tome da li je bilo mnogo policajaca ili nije bilo mnogo policajaca. To nas neće nigde odvesti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rezervni sastavi su mogli da budu samo u ratu, a svedok govori o 1991. i 1992. godini, i vi govorite o tome. Prema tome, to su, gospodo, stvari koje su neuporedive.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu li da prokomentarišem samo kratko? Iz podataka koje ste vi naveli, znači 1991. godine je bilo negde oko 10.000 zaposlenih u policiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja kažem bilo je zaposlenih 1991. godine 22.000 ukupno, bez Državne bezbednosti koja konstantno drži broj od 3.500, a da je od toga policije opšte nadležnosti bilo 10.000, saobraćajne 2.000, pogranične 2.000, kriminalističke 3.000, vatrogasci 2.000 i ostalih je ...

SUDIJA MEJ: Ne, čuli smo te podatke. Dozvolite svedoku da završi svoj odgovor.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Eto, neka je i 20.000, opet je duplo uvećano, ali nije mi to poenta u razgovoru. 1992. godine u martu mesecu u stalnom sastavu one JNA bilo je ukupno 36.000 stalno zaposlenih, a sada izvucite podatke koliko ima zaposlenih u MUP-u i opet se nasmejte, a ja kažem da je to koliko i u Generalštabu i celoj JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako možete takve stvari da kažete vi kao general? Pa policajac je zaposlen, a vojnik nije zaposlen.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam govorio o vojnicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vojnici vam, pa policija nema vojnike koji su nezaposleni i koji su na odsluženju vojnog roka. Vi govorite o zaposlenima u vojsci, to je oficirski i podoficirski kadar. To su profesionalni vojnici koji primaju platu. U policiji svaki policajac je profesionalan i prima platu i ne postoje vojnici u policiji koji su na odsluženju policijskog roka. Prema tome, armija većinom se sastoji od vojske koja je na odsluženju vojnog roka i manjinom od oficira, sem ukoliko ne tvrdite da više ima oficira nego vojnika. A ja vam govorim ukupan broj zaposlenih u Ministarstvo unutrašnjih poslova, uključujući administraciju, uključujući tehničare, uključujući vatrogasce i sve drugo. Vi ste rekli 90.000 ...

SUDIJA MEJ: Ne. Dozvolite da se time pozabavimo na sledeći način. Gospodine Miloševiću, kao i obično vi se raspravljate sa svedokom, a niste tu da biste to radili. Generale, da li ima nešto šta želite da kažete u vezi sa ovim?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Rekao sam da broj zaposlenih, stalno zaposlenih u MUP-u i broj stalno zaposlenih u celoj Jugoslovenskoj narodnoj armiji je skoro da ih ima više u MUP-u nego u JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E kažite mi koji su to brojevi, molim vas.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je ukupno bilo stalno zaposlenih u JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 36.000, rekao sam vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 36.000. Koje godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 27. mart 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Cela JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Uzećemo vam onda taj podatak kao vašu tvrdnju, pošto moram da štedim vreme. Ja želim samo još pre nego što predemo na neka konkretna pitanja o kojima je trebalo, o kojima bi trebalo da znate, hoću još da vas pitam sledeće. Je li ovako izgledao vojni vrh u ratu 1991. godine: Veljko Kadiljević, govorim sad o nacionalnom sastavu, Jugosloven. Blagoje Adžić, načelnik Generalštaba, Srbin iz Bosne i Hercegovine. Josip Gregorić, zamenik i podsekretar iz Hrvatske, Hrvat. Stane Brovet, zamenik saveznog sekretara, Slovenac. Mile Ružinovski, načelnik Prve uprave, to je operativna uprava i najvažnija koliko znam u Generalštabu, Makedonac. Komandant ovog severozapadnog bojišta sa komandom u Zagrebu Konrad Kolšek, Slovenac ...

SUDIJA MEJ: Zaustavić vas, jer umesto da čitate trebalo bi da postavite pitanje. Generale, ako se u bilo kom trenutku ne slažete sa onim šta se kaže prekinite, to je jedini način na koji možemo da se bavimo ovakvim ispitivanjem. Da li se vi do sada slažete sa ovim šta je optuženi pročitao?

SVEDOK VASILJEVIĆ: To šta je pročitao to je tačno i odnosi se na prvu polovinu 1991. godine, a ne na kasniji period. Konkretno, general Gregorić je penzionisan i na njegovo mesto je došao general Šljivić Vladan. General Kolšek je takođe skinut sa dužnosti komandanta Pete vojne oblasti i došao je general Avramović Života. Zatim, smenjen je general Ružinovski, kada je bio upućen za komandanta Druge operativne grupe u istočnu Hercegovinu i to posle nekoliko dana, zbog reagovanja navodnog da su tamo Crnogorci i drugi ljudi koji ne mogu da dozvole da im komanduje Makedonac. I da dalje ne nabrajam. Ali je činjenica da 4. decembra 1991. godine 41 posto

sastava, u Ratnom vazduhoplovstvu samo govorim, nisu bili Srbi i Crnogorci, znači bili su ljudi svih nacionalnosti. Bilo je dva posto Mađara, bio je jedan posto Albanaca. A kod letačkog sastava, 52 posto su bili Srbi i Crnogorci, a 48 posto ljudi drugih nacionalnosti. Međutim, ta se slika u narednom periodu, u toku druge polovine 1992. i 1993. godine bitno promenila i to po raznim osnovama, znači ljudi su skidani, jer nisu imali ni državljanstvo i došli su iz drugih sada država. Neki su ostali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hajte vi prvo da odgovorite na moja pitanja pa čemo onda da, ako vi imate nešto da dodate, lako da dodate. Je li ovaj spisak koji sam vam do sad pročitao tačan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam, evo 1991. godine, je li to tačno ili nije? Nemojte da mi objašnjavate šta se kasnije dešavalo, doći čemo na razloge promena.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvolite, ja vam govorim, onda dajem vam drugu sliku kraja 1991. godine, i to je 1991. godine u kojoj je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se vas tiče, kakvu sliku, ja vas pitam da odgovorite je li ovo tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno kako vi tumačite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nije bio Aleksandar Spirkovski, Makedonac, komandant ovog centralnog bojišta, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kada?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Beogradu.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kada, koji period?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1991. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije do kraja 1991.

SUDIJA ME: Zaustaviću vas na trenutak. Pročitajte ono što vi tvrdite da je bilo stanje 1991. godine, saslušaćemo to i onda čemo nastaviti da se time bavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nek ospori bilo koje ime. Pročitaću vam, pročitaću vam 16 imena. Dakle, pod 1. Veljko Kadijević, Savezni sekretar; Blagoje Adžić, načelnik Generalštaba; Josip Gregorić, zamenik Saveznog sekretara i podsekretar; Stane Brovet, zamenik saveznog sekretara i podsekretar; Mile Ružinovski, načelnik Prve uprave Generalštaba.

prevodioci: Molimo vas da čitate sporije radi transkripta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo sporije ču. Konrad Kolšek, komandant severozapadnog bojišta, komanda u Zagrebu; Spirkovski, načelnik centralnog bojišta, komanda u Beogradu; Andrija Silić, takođe Hrvat, načelnik štaba centralnog bojišta; Života Avramović, načelnik jugoistočnog bojišta, komanda u Skoplju; Božidar Grubišić, komandant Ratne mornarice; Anton Tus, načelnik Ratnog vazduhoplovstva; Zvonko Jurjević, zamenik Ratnog vazduhoplovstva. Znači, kad je Tus penzionisan, kako vi kažete, na njegovo mesto je ponovo došao Hrvat Jurjević. Ivan Radanović, načelnik Centra visokih vojnih škola u Beogradu; Ibrahim Alibegović, načelnik Ratne škole; Tomislav Bjondić, načelnik komandnog štaba na Akademiji.

SUDIJA MEJ: Koje nacionalnosti su oni bili?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo ovako je bilo. Kadijević - Jugosloven; Adžić - Srbin iz Bosne i Hercegovine; Josip Gregorić - Hrvat; Stane Brovet - Slovenac; Mile Ružinovski - Makedonac; Konrad Kolšek - Slovenac; Aleksandar Spirkovski - Makedonac; Andrija Silić - Hrvat; Života Avramović - Srbin; Božidar Grubišić - Hrvat; Antun Tus - Hrvat; Zvonko Jurjević - Hrvat; Ibrahim Alibegović - Musliman; Ivan Radanović - Hrvat; Tomislav Bjondić - Hrvat; Mate Petar - Hrvat. Nacionalna struktura ovih 16 najvažnijih generala u vojnem vrhu JNA - jedan Jugosloven, dva Srbina i to zajedno iz Bosne i Srbije ukupno dva, Hrvata osam, Slovenaca dva, Makedonaca dva i Musliman jedan. Da li sam ja ikakav uticaj imao na ovaj vojni vrh, kažite vi meni?

SUDIJA MEJ: Ne. Sada ste prešli na potpuno drugu stvar. Prvo da se pozabavimo spiskom koji ste pročitali, pošto general svedoči, a ne vi. Da li je spisak kojeg je optuženi pročitao za 1991. godinu ispravan ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Samo za jedan period 1991. godine, za prvu polovinu 1991.godine i za neka lica, a za neka do septembra 1991. godine.

Božidar Grubišić nije bio u 1991. godini komandant Ratne mornarice, on je bio pomoćnik saveznog sekretara za narodnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašta?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Za kadrove i politiku i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nije tačno da je Grubišić bio komandant Ratne mornarice 1991. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Drugi je admiral koji je Srbin, mogu da mu se setim prezimena, ako je to bitno, a načelnik štaba mu je bio Hrvat, Božo Erceg. Od ovih koji su navedeni, smenjeni su, kako sam rekao, general Ružinovski, odmah par dana nakon postavljenja za komandanta Druge operativne grupe na zahtev, koliko ja znam, iz Crne Gore da ga kadrovi ne prihvataju, jer je Makedonac. Smenjen je general Spirkovski i postavljen Života Panić. Smenjen je Andrija Silić i kasnije će biti zatvoren i vođena istraga protiv njega u 1993. godini. Smenjen je general Kolšek i na njegovo mesto je postavljen Života Avramović. I mogao bih još da navodim od tih smena koje su bile, ali samo mogu da dam jasan odgovor, ako se kaže 1991. godine, ovo je tačno, delimično tačno stanje, ali rekao sam, ili do juna 1991. godine ili najkasnije do septembra kada su izvršene smene, intenzivne smene. General Zvonko Jurjević nije bio, nije došao na mesto zamenika načelnika Generalštaba za Ratno vazduhoplovstvo, on je bio komandant Ratnog vazduhoplovstva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja i ne kažem da je došao za zamenika, on je bio zamenik načelnika Ratnog vazduhoplovstva.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zamenik Tusov, a kad je Tus otisao, on došao na njegovo mesto, Jurjević. Je li tačno ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije. To se u vojsci zove načelnik štaba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, on je druga ličnost u Ratnom vazduhoplovstvu. Je li tako? Tus je bio komandant, Jurjević načelnik štaba, obojica Hrvati. Kada je Tus otisao u penziju, dotadašnji načelnik štaba Jurjević postao je komandant. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bio Hrvat pre njega, otisao ovaj u penziju, ponovo Hrvat došao na mesto komandanta Ratnog vazduhoplovstva.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste i 25. septembra 1991. godine se pokušava pučem u Ratnom vazduhoplovstvu, pučem iza kojeg stoji Božidar Stefanović se pokušava skinuti Zvonko Jurjević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dajte molim vas, od ovog spiska koji sam pročitao, šta ste vi osporili? Jedino da Grubišić nije bio komandant Ratne mornarice nego pomoćnik saveznog sekretara za narodnu odbranu. Je li to tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam jasno rekao, ako niste razumeli neću da ponavljam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ima nešto što je još netačno na ovom spisku? Tvrđite da Grubišić nije bio na ovom položaju.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: O kom periodu vi govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O 1991. godini, generale.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kojeg meseca? Godina ima 12 meseči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam u 1991. godini.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Netačan odgovor, neprecizno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja ne znam do kog je sata i minuta, meseca i dana neko bio. Ja imam ovaj spisak u 1991. godini i pitam vas je li on tačan.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Odgovorio sam što je tačno i do kog perioda i kad više taj spisak nije tačan u 1991. godini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači na kraju 1991. godine Veljko Kadijević nije bio Savezni sekretar za narodnu odbranu, Blagoje Adžić nije bio načelnik Generalštaba. Je li tako? Pa da idemo dalje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Niste u pravu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu bili ili nisu bili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do 8. januara 1992. godine Kadijević je bio Savezni sekretar za narodnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bio je cele 1991. godine.
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li Adžić bio cele 1991. godine?
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ništa ja to nisam sporio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta sporite?
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A krenite dalje, krenite na Spirkovskog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam vam pročitao spisak iz 1991. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sve u redu, pa vi pitate za Blagoja Adžića. Pitajte za Spirkovskog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemam vremena da ...
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: E pa sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vam pročitao sva imena i nemam vremena da idem od jednog do drugog niti ču time da se bavim. Pitam vas samo, znači 1991. godine, kad su ti sukobi počeli, da li je ...

SUDIJA MEJ: Svedok je odgovorio. Ono šta bi on trebalo da ima, da bi vi bili pravedni prema njemu, on treba da ima spisak pred sobom. Ako želite da postavljate još pitanja o tome, onda morate da stavite kopiju ili original pred svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Staviću to, to nije sporno ni za svedoka, on samo pokušava da bude od velike pomoći ovom Tužilaštvu, da i ono šta je nepotично na neki način relativizuje ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, gospodine Miloševiću. Komentari vam ne pomažu. Dajte da idemo dalje sa pitanjima. Ako želite da on ima pred sobom kopiju tog spiska, onda mu stavite kopiju, ako ne, da pređemo na drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Može neko da uzme da napravi kopiju, ja nemam.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ako dozvoljavate, meni ne treba ovaj spisak, znam sve napamet.

SUDIJA MEJ: Ali je dobro da Pretresno veće ima kopiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, molim vas da mi, ako je moguće, samo odgovorate na pitanja kratko, pošto će mi vreme biti ograničeno. Postaviću vam čitav niz pitanja koja se tiču vremena o kome svedočite i događaja o kojima bi trebalo da nešto znate. Da li je tačno da, nakon pobede HDZ-a na izborima 1990. godine, da se tamo odmah pristupilo pravljenju raznih ekspert timova za vojna pitanja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada sačinjen projekt hrvatskih oružanih snaga sa brojnom veličinom od 44.000 ljudi za sva tri vida, Ratno vazduhoplovstvo, mornarica i kopnena vojska?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je na osnovu tog projekta razrađen plan posebnog nastupa prema starešinama JNA, posebno hrvatske nacionalnosti, sa ciljem razbijanja JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada Boljkovac izjavio da je Hrvatska za ove ciljeve spremna da žrtvuje 25.000 ljudi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je polovinom 1990. godine održan sastanak između delegacije HDZ-a i slovenačkog DEMOS-a, upravo radi usaglašavanja taktike nastupa prema JNA i njenom razbijanju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, bio je tada sastanak, i još je jedan sastanak bio u januaru 1991. godine, kod Otočca na Krki, tačan je taj podatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je na osnovu tog naveđenog dogovora kojeg potvrđujete, dogovora rukovodstava HDZ i DEMOS-a 9. jula 1990. godine, Slovenija počela pripreme za stvaranje svoje vojske? I da je Jelko Kacin, zamenik ministra odbrane Slovenije u Centru za obuku TO u Poljščanima kod Ljubljane pred sekretarima narodne odbrane izneo da će Slovenija već u septembru saveznim organima uputiti ultimativne zahteve da 60 posto regruta služi vojni rok u Sloveniji, 35 posto u

Hrvatskoj, a samo 5 posto u ostalim delovima SFRJ, i da će već u decembru te godine 90 posto regruta da ostavi u Sloveniji, a 10 posto u Hrvatskoj? Sećate li se tih podataka?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je 1990. godina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je Kacin na pomenu-tom sastanku najavio da ukoliko savezni organi ne prihvate taj zahtev, da će Slovenija prestati da uplaćuje u savezni budžet i da će uputiti poziv svim starešinama da napuste JNA radi stvaranja slovenačke vojske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je to koordinirano sa rukovodstvom Hrvatske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada dogovorenno da se od savezne države preuzmu sve ingerencije iz domena odbrane, da se to u celini stavi pred njihovu nadležnost, da se izvrši detaljno pročišćavanje kadrova u Sekretarijatima narodne odbrane, Teritorijalnoj odbrani, Ministarstvu unutrašnjih poslova i da se na sve funkcije u tim institucijama postave provereni kadrovi Hrvatske, odnosno slovenačke nacionalnosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je polovinom 1990. godine u Hrvatskoj, znači 1990. godina, polovina te godine, da se pris-tupilo prilično masovnom formiranju dobrovoljačkih odreda kao zamena za Teritorijalnu odbranu koja je bila višenacionalna i da je to, znači sredinom 1990. godine bila preteča, ti odredi, preteča Zbora narodne garde?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam za podatak iz jula 1990. godine, odnosno polovine jula 1990. godine oko formiranja dobrovoljač-ih sastava koji su imali tada naziv Hrvatska narodna garda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo sredina 1990. godine znači, dobro, polovina jula 1990. godine, da ne cepidlačimo za 15 dana. A da li je tačno da je polovinom juna 1990. godine, dakle sad polovinom juna 1990.

godine u Hrvatskoj pokrenuta kampanja smenjivanja rukovodećih kadrova u Teritorijalnoj odbrani? Smenjeno je oko 60 posto kadra, i u okviru te kampanje smenjivanja rukovodećih kadrova u TO, 25. juna 1990. godine Špegelj je uputio depešu svima u TO u vezi smene kadrova, jer je bilo otpora takvoj politici. I onda ih tom depešom obaveštava i obavezuje da izvrše pročišćavanje kadrova TO-a i da u tom pogledu usko koordiniraju sa rukovodećom strukturom u opštini. Da li vam je to poznato?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za tu depešu. Nisam siguran u mesec i u datum kada govorite, ali znam za pročišćavanje kadrova u Ministarstvu odbrane Hrvatske, kada je za ministra došao general Špegelj, znači odmah je otpustio 20 radnika koji su pretežno bili Srbi. To se uklapa u ovaj kontekst o kojem vi govorite, ali ne znam tačno koji je mesec.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je preko odbora HDZ- a i Katoličke crkve vršeno intenzivno vrbovanje za ove dobrovoljačke odrede?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vršena je provera kadrova za te dobrovoljačke sastave. Znači ocenu podobnosti njihove davali su ili Katolička crkva ili mesni odbori HDZ. Ja ne znam da su oni regrutovali, koliko znam to su radili mesni odbori HDZ, ali ocenu podobnosti je davala, između ostalog, i Katolička crkva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je tada iz zapadne Hercegovine primljeno na obuku 220 pripadnika, jer je Hrvatska već tada zapadnu Hercegovinu smatrala svojom teritorijom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo takve podatke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tačno je, dakle?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je među tim angažovanim bio veliki broj lica koja su zbog teških krivičnih dela osuđeni na višegodišnje kazne zatvora, kao i oni koji nisu služili vojni rok pa da bi popunili brojno stanje, iz zatvora u Valdanosu, u Lučkom, u Zagrebu, u Rakiću puštaju se na slobodu svi zatvorenici koji su osuđeni zbog pljačke i razbojništva, ubistava i sličnih krivičnih dela? Da li znate za to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne tako kako ste vi naveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažite kako.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači nije zatvor u Valdanosu nego zatvor u Valbadonu kod Pule. A ova mesta druga koja ste naveli, to nisu zatvori nego su bili kampovi za obuku i boravak ovih jedinica koje su formirane. Znači u Rakiću nije bio zatvor, ni u Lučkom, u Lučkom je bila baza MUP-a. Znači, to nisu zatvori. Tačno je to da je zatvor jedan, Valbadon kod Pule. A Valdanos je na južnom primorju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, može da bude greška u imenu. A da li je tačno da su tu angažovani upravo, da su angažovana ta lica koja su bila osuđena na kazne za krivična dela, kriminalci i tako dalje, da su regrutovani kriminalci? O pojavi govorim.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je, kao što su i u nekim paravojnim sastavima u Srbiji isto bili kriminalci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja shvatam vašu potrebu da objasnite odmah da ima to nešto tako i u Srbiji, ima verovatno i u Francuskoj i u Engleskoj (England), ali evo sad vas pitam za Hrvatsku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da se tada, tačnije 27. jula 1990. godine raspisuje konkurs za prijem, kako kažu: "Redarstvenika u MUP, pod uslovima da su kandidati moralno politički podobni" i tako dalje, tako da su svi koji su tajno bili regrutovani kasnije pretvoreni u redarstvenike Zbora narodne garde i stacionirani u školskom centru u Zagrebu? Je li vam poznato to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, u nešto malo drugačijem, drugačijoj situaciji. Znači, prvo su bili objavljeni podaci u beogradskoj štampi oko formiranja Hrvatske garde, ja mislim da je to bilo 25. jula 1990. godine i onda na reakciju da su, da je konstituisanje te organizacije otkriveno, MUP je ove koje je ranije primio u ove nelegalne dobrovoljačke sastave, njih je pokrio naknadnim konkursom od 27. jula. A taj konkurs je izšao po svim okvirima kako je izlazio i u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, on je podrazumevao moralno-političku podobnost, proveru i za takav sastav da su morali imati i odslužen vojni rok. Oni su u stvari izlaskom tog konkursa pokušali da legalizuju onaj deo koji je dотле rađen nelegalno. I u tome je korekcija. Nije bio školski centar samo za te sastave u srednješkolskom centru u Zagrebu nego upravo i u onim mestima koje ste vi naveli da su zatvori, a nisu zatvori, Lučkoj i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to u više školskih centara?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U više školskih centara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali da razjasnimo, dakle to šta je objavila beogradska štampa o formiranju nelegalnih formacija, bila je tačna informacija koju je objavila, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa su oni onda, pošto su videli da je stvar izasla na video i štampa napisala, na brzinu legalizovali nelegalnu situaciju koju su pre toga stvorili. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su ti sastavi već u tom periodu bili naoružani automatskim oružjem?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U kom periodu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Već u tom periodu o kome govorimo, dakle sredina 1990. godine, odnosno juli, evo da se ispravim, juli 1990. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam za period od kraja septembra ili početka oktobra, znači to pouzdano znam da su bili naoružani automatskim oružjem, a pre toga čime su naoružani, ne znam. Ali od početka, od kraja septembra i početka oktobra upravo iz kontingenta oružja koji je uvezen bio iz Mađarske (Hungary) su sastavi naoružani. Čime su pre toga naoružani, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je već tada Teritorijalna odbrana u Hrvatskoj bila selekcionirana po nacionalnoj osnovi? Već tada, dakle sredinom 1990. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Teritorijalna odbrana nije, naročito republički štab Teritorijalne odbrane. I dalje je ostao general Novoselić koji je bio Hrvat. Međutim, Sekretarijati za narodnu odbranu koji su bili pod jurisdikcijom Ministarstva odbrane, u njima je izvršeno temeljito kadrovsко pročišćavanje. A da li je negde u nekom opštinskom štabu Teritorijalne odbrane takođe vršeno pročišćavanje, ja ne mogu to da kažem. Sekretarijati narodne odbrane jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da je faktički Hrvatska od juna 1990. godine intenzivno radila na formiranju svoje vojske i da se tada sprovodila intenzivna obuka ovih sastava sa težištem na bojevim gađanjima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oni su obuku počinjali, po mojim saznanjima, sa gađanjem, a predstavljali su se da su redarstvenici, odnosno da su policija. Koliko je meni poznato, policija prvo uči propise, pa tek posle toga upotrebu oružja. Kod njih, to znam da je bilo obrnuto. To su tačni podaci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, generale, da je avgusta 1990. godine Vladimir Šeks, Ivan Vekić, Branimir Glavaš, jesu vam poznata sva ta imena?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li oni sve visoki funkcioneri HDZ-a? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Te nove vlasti u Hrvatskoj? Oni su tada, znači u avgustu 1990. godine dogovorili formiranje naoružanih delova, naoružanih odreda zapravo, naoružanih odreda na teritoriji Sremsko-baranjske oblasti i formiranje grupa za tihe likvidacije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači ono što ja pouzdano znam, znam za Glavaša koji je bio sekretar za narodnu odbranu u Osijeku, da je Merčepovoj grupi podelio 100 pušaka i oko 300 kilograma eksploziva. I znam ono što zna cela Jugoslavija, kasnije iz emisije koja je prikazivana, da je Glavaš imao grupe za tihe likvidacije, odnosno Merčep je imao grupe za tihe likvidacije i da je ubijen posle televizijske emisije čovek koji je to govorio, Ostojić Zvonko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ja sam navodio taj primer, da je posle televizijske emisije taj čovek ubijen nekim svedocima koji su to poricali, pa mi je drago da je to tako. Ja vam vam rekao, ovaj će svedok biti veoma koristan. Je li to, da li su to bile grupe za tihe likvidacije, pre svega, viđenijih Srba, oficira JNA i komunista, je li tako? To su otrprilike kriterijumi bili.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je Glavaš, pošto kažete Glavaša znate, imao jednu takvu grupu koja je brojala 17 pripadnika, svi su identifikovani, dok je Merčep takođe imao svoju grupu od kojih su samo četiri lica identifikovana kao članovi grupe. Glavaš je za terorističke akcije po mojim podacima dao Merčepu 1.000 pušaka i 300 kilograma eksploziva.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije 1.000 pušaka, za 100 pušaka smo imali podatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko eksploziva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačan je podatak za 300 kilograma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 300 kilograma eksploziva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Vi imate sada tu verovatno neke detalje, ja mislim da su oni u osnovi tačni. Ja sad ne mogu da kažem da li ih je bilo 17 kod Glavaša ili kod Merčepa, ali ta mi cifra prolazi kroz sećanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u to vreme, sredinom 1990. godine, kad su formirane te grupe i kada su počele tihe likvidacije i taj teror bio je potpuni mir u Jugoslaviji i nije bilo nikakvih sukoba. Da li su u to vreme Srbi nekog ugrožavali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako govorite o tom periodu to je do, to je do polovine 1990. godine, meni nije poznato da je bilo takvih ekscesa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada bila formirana i teroristička grupa "Hrvatska uzdanica"? Jeste čuli za terorističku grupu "Hrvatska uzdanica", jačine 80 ljudi od čega je u Osijeku 40 pod komandom Damira Horvata? Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno, to je Damirova izjava organima bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su još leta 1990. godine, dakle u to vreme kada je bio potpuni mir, otpočele masovne provokacije i otvoreni napadi i pritisci na JNA, njene pripadnike i članove porodica starešina?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ti su pritisci sa vremenom eskalirali, ali negde od avgusta i septembra 1990. godine, znači imamo registrovane konkretnе provokacije i čak lišavanja slobode nekih pripadnika JNA. Ja mogu da se prisjetim, ovaj, iznosio sam te podatke i kad sam bio ispitivan.

Znači, pamtim podatak od 1988. do kraja 1991. godine registrovano je u celoj Jugoslaviji 459 napada na pripadnike i objekte JNA. Od toga 200 je bilo u 1991. godini, a 106, od tih 200, 106 su bili u Hrvatskoj. To su podaci za 1991. godinu, ako idemo u neke detalje. A kada su počeli, ja mislim da je to, prvi slučajevi su bili od avgusta, preko septembra i kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1990. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro.

SUDIJA MEJ: U redu, ovo je dobar trenutak da napravimo pauzu.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), pre nego što nastavim, sobzirom da je danas petak i blizu smo sredini dana, molim vas da naložite da mi se dostavi redosled svedoka za iduću nedelju pošto je krajnje vreme da ga imam.

TUŽILAC NAJS: Upravo sada se ta lista kopira, i imena su na listi. Ali, ja mislim da je optuženi već dobio obaveštenje o svim tim ljudima koji dolaze sledeće nedelje, još na prethodnoj listi.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, da li je tačno da je još 22. avgusta 1990. godine, dakle 1990. godine, u Velikovcu patrola MUP-a Hrvatske presela vojno vozilo koje je bilo na zadatku normalnom, redovnom, mirnodopskom, izvršila pretres, maltretirala starešine i vojnike, oduzela im oružje i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vi imate konkretni datum i konkretni događaj, ja znam one podatke koje sam vam rekao o tim napadima koji su krenuli negde od avgusta, septembra meseca. Mislim, tog konkretnog događaja baš ne mogu da se setim, ali rekao sam, orientaciono, od avgusta su krenuli ti napadi. Da li je to bio prvi ili neki drugi, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate događaja 19. ili 20. septembra 1990. godine, oko 23.30 specijalci MUP-a kod Rakitja napadaju na vojno vozilo, maltretiraju starešine, privode ih u MUP bez ikakvog razloga? Da li se sećate tog događaja? Morali ste o tome imati izveštaj sobzirom na dužnost koju ste obavljali.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za taj događaj, ali to nisu Rakići, to je Rakitje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rakitje, rekao sam Rakitje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni je prevedeno kao Rakić. Taj je događaj bio, znam to detaljno, pouzdano. To su bila dvojica starešina sa aerodroma koji su se vraćali kući, a išli su iza kamiona koji nije bio označen kao MUP-ovo vozilo i pre nego što će taj kamion skrenuti u Rakitje, tu je baza MUP-a, ova su dvojica starešina presretnuta, napadnuta i sprovedena u MUP zbog sumnje da su pratili to vozilo i oko toga je posle intervenisao Boljkovac da budu pušteni, sa izvinjenjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je 2. decembra 1990. godine u selu Mikanovci kod Vinkovaca, inače je to selo pretežno naseljeno srpskim stanovništvom, izведен pokušaj likvidacije pripadnika JNA, vojnika i starešina, tako što je na komunikaciju postavljena barikada sa ekserima da bi se izvršilo prevrtanje, uništenje motornog vozila i povredili ljudi ili stradali ljudi? Da li se sećate tog događaja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Decembar 1990. godine, selo Mikanovci kod Vinkovaca?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za Vinkovce. Ja sam imao izveštaj da je to kod Vinkovaca, negde oko kasarne, ali mislim ne sećam se sela, sećam se tog događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je tačan događaj. Da li je tačno da je još polovinom jula 1990. godine, ustvari da su 17. jula organi bezbednosti JNA otkrili nagoveštaje o ilegalnom pravljenju vojne formacije Zbora narodne garde i ti podaci su dati u javnost, kao i podaci o formiranju Garde kao tajne vojne organizacije i da je na tome intenzivno radila Državna bezbednost i MUP Hrvatske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa rekao sam vam već to. To je bilo vezano za raspisivanje onog konkursa. Rekao sam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je Služba vojne bezbednosti po zadacima Predsedništva SFRJ otkrivala i dokumentovala na teritoriji Hrvatske upravo te paravojne snage u pripremanju akcije za razoružavanje i raformiranje paravojnih sastava u Hrvatskoj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije po zadacima Predsedništva, po zadacima Saveznog sekretara za narodnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije neka velika razlika, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa razlika je bila u tome što u Predsedništvu su bili ljudi iz republike u kojoj se upravo to tajno radilo, zbog toga Predsedništvo nije bilo obavešteno

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je još 20. avgusta 1990. godine Branislav Petričević, Sekretar narodne odbrane u Siriju, iz kontingenta pripadajućeg naoružanja Teritorijalne odbrane, a zatim i kupovinom preko radne organizacije "Sport" u Splitu podelio oružje članovima HDZ-a na terenu i da je ovo oružje u selu Otok delio mesni župnik? Da li se toga sećate, da li ste imali o tome izveštaj? Govorim o 20. avgustu 1990. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam datum, ovaj, sada precizno, mislim da je to taj period. To je tačno, a sa tim da su pre toga u Kninu organizovane već mesne straže od Srba, zbog pokušaja dva dana pre toga da budu razoružane policijske stanice u Obrovcu i Benkovcu od specijalnih snaga MUP-a iz Zagreba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto je specijalna jedinica MUP-a iz Zagreba razoružavala policiju, redovnu, zvaničnu policiju u Obrovcu i Benkovcu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Verovatno da je to bio deo onog plana koji je bio u Hrvatskoj i to nije jedina stanica gde je to činjeno, znači iz mera neke sigurnosti, njihove procene da bi to oružje moglo biti podeljeno Srbima. Ali kako ste spomenuli nabavku ovog oružja preko radne organizacije "Sport" u Splitu i Srbi su kasnije dobijali oružje preko radne organizacije "Sport" u Beogradu. To sam iznosio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta radna organizacija "Sport" je inače bila u Beogradu, a ovo u Splitu su njihove prodavnice verovatno. I u Kninu je bila prodavnica te radne organizacije "Sport", koja je trgovala legalno sportskim naoružanjem. Je li tako? Lovačkim oružjem. Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije moglo da se dobije oružje, ako se nije imala dozvola i odobrenje od MUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovo naoružavanje o kome vas pitam je bilo nelegalno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Način na koji je rađeno, znači tolike količine oružja su objektivno nelegalne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno. Da li je tačno da je dva dana ranije, ovo sam vas pitao za 20. avgust, znači 18. ...

SUDIJA MEJ: Imamo problem sa transkriptom. Samo trenutak. Trebaće minut ili dve da se to sredi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li mogu da nastavim?

SUDIJA MEJ: Je li sve u redu?

sekretar: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 18. avgusta 1990. godine predsednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Split Goran Pavlov radi na formiraju paravojnih jedinica od proverenih kadrova HDZ, jačine 400 ljudi, pod nazivom Hrvatska nacionalna garda. Tada je već on, prema podacima kojima ste vi, koliko ja znam, raspolagali, imao sačinjen spisak starešina JNA u Splitu i u okolnim garnizonima koje je trebalo likvidirati. Jedinicom za tihе likvidacije tada rukovodi privatni ugostitelj i član HDZ Marko Đaja. Jesu li tačni ti podaci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačan datum, ali podaci su tačni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je polovinom avgusta 1990. godine na području Kaštela kod Splita takođe formirana dobrovoljačka jedinica mesnog HDZ kojom komanduje Sekretar narodne odbrane u Kaštelima Krešimir Vuljak koji je podelio tada 20 automatskih pušaka i nekoliko stotina pištolja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da početkom oktobra 1990. godine počinju aktivnosti na intenzivnom ilegalnom naoružavanju Hrvatske iz inostranstva i to iz Mađarske, iz Austrije (Austria), u saradnji sa Slovenijom, iz Bugarske (Bulgaria), iz luke Burgas (Burgas) i Varna (Varna) brodovima "Lipa" i "Karolina", avionima. Tada je utvrđeno da je samo iz Čehoslovačke (Czechoslovakia) dva puta uvežena elektronska oprema i više hiljada pištolja "Zbrojovka" (Ceska Zbrojovka), zatim iz Ugande (Uganda) ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, na ovo mora da se odgovori. Svedok mora da ima priliku da odgovori na ovo. Generale, možete li vi da odgovorite na navode koji su vam izneseni? Prvo, dakle, da su početkom oktobra izvršene aktivnosti i da se Hrvatska ilegalno, odnosno protivzakonito naoružavala iz inostranstva, naveden je niz zemalja. Dakle, molim vas da odgovorite prvo na taj prvi deo pitanja, da li je bilo takvih aktivnosti prema vašim saznanjima ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Pa jeste, sa tim da su te pripreme za ove aktivnosti bile pre oktobra, znači u toku avgusta su te pripreme bile već u toku, a prvi veliki kontigent oružja je otkriven 10. na 11. oktobar 1990. godine. I tačni su ovi podaci o brodu "Lipa" i "Karolina", sa tim da se to radi o januaru 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu tačni podaci da je samo iz Čehoslovačke uvezeno više hiljada pištolja "Zbrojovka", zatim transport iz Ugande? Poznato vam je ime Kikaš, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uveženo je 5.000 pištolja u dva navrata preko aerodroma Zagreb, a Kikašev avion je praktično tamo negde u avgustu mesecu, julu, avgustu 1990. godine. Izvinjavam se, 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bilo u tom avionu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U tom avionu je bilo, koliko se sećam, 620 automatskih pušaka SAR (SAR), veća količina eksploziva i diverzantske opreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je u tom periodu JNA, odnosno vaši organi otkrili ukupno devet kanala ilegalnog naoružavanja Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine i Kosova i Metohije?

Po podacima koje ja imam, šest kanala za Hrvatsku i po jedan za Sloveniju, Bosnu i Kosovo i Metohiju. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su još tada separatisti na Kosovu i Metohiji intenzivno naoružavani preko Hrvatske i Slovenije, a u centrima Teritorijalne odbrane Slovenije su obučavani pripadnici terorističkih grupa UČK-a (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves) i drugih, u čemu je posebnu ulogu imao tadašnji njihov u Sloveniji sekretar Janez Janša?

SUDIJA MEJ: Jedno po jedno pitanje, molim vas. Jedno po jedno. Dakle, prvo je obuka grupe separatista na Kosovu. Iznesen je navod da su oni naoružavani i obučavani u Hrvatskoj i Sloveniji. Možete li da nam budete od pomoći u vezi sa time?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Mogu. Ima korekcije u odnosu na ovakve podatke. Uprava bezbednosti je imala jedan otkriven kanal oružja koji je išao iz firme "Kinteks" (Kintex) u Bugarskoj prema Albancima na Kosovu. Radilo se o pištoljima. Tada UČK-a ne postoji, postoje ilegalne organizacije na Kosovu koje imaju formirane štabove po principu kriznih štabova, ilegalne štabove za vojno organizovanje, a deo Albanaca u Zagrebu, pre svega iz Kulturno-zavičajnog kluba "Škendija" (Shkendija), po prethodnom dogovoru sa čelnicima HDZ-a rade na prikupljanju dobrovoljaca Albanaca koji žive na području Hrvatske. I meni nije poznato da su oni kao kompaktna grupa otišli na obuku, ali je njihovo upućivanje vršeno preko ljudi, znam im konkretno imena, podaci su bili da ih ima oko 2.000. Među njima je bio i jedan broj penzionisanih ili demobilisanih oficira Albanaca JNA. Ne znam u Sloveniji da su se ove aktivnosti odvijale. Tamo su bila dva oficira, jedan od njih je Maljoku Naim (Naim Maloku) koji je bio suđen na Vojnom sudu, drugi je Demiri Fadilj (Fadil Demiri), isto suđen na Vojnom sudu 1986. godine. Živeli su u Ljubljani i za njih mi je poznato da su kasnije bili u jedinicama UČK-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam upotrebio upravo izraz, kada sam vam postavio pitanje, da se tu radilo o budućim pripadnicima terorističkih grupa UČK, šta ste vi upravo sada potvrđili. Tačno je da tada nije UČK tako nazivana, ali to su ljudi koji su se kasnije pojavili u okviru terorističkih grupa UČK. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi kažete čak i više nego što sam vas pitao, da ih je bilo oko 2.000 koji su tamo naoružavani i obučavani.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tu potpuno jasna inostrana veza sa tim naoružavanjem Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Kosova i Metohije i da li je to u kontekstu priprema za razbijanje Jugoslavije i za rat protiv Jugoslavije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je krupan zaključak. Ja mogu da govorim samo o konkretnim saznanjima. Znam za umešanost mađarskih državnih organa u isporuku oružja Hrvatskoj u oktobru 1990. godine i znam za prećutni stav tadašnjih bugarskih vlasti da tolerišu izvoz oružja iz firme "Kinteks" na područje Jugoslavije. I sećam se da je jedan visoki britanski službenik iz britanskog "Forin ofisa" (The Foreign and Commonwealth Office) upozoravao bugarske diplomatske predstavnike u Londonu (London) o saznanjima oko broda "Lipa" koji je trebao da isplovi, no on je ipak isplovio bez obzira na tu reakciju. Znači, ne bih mogao da kažem da je to bila neka međunarodna zavera jer je britanski Forin ofis upozoravao Bugare da će oružje ići u Hrvatsku i da to može da izazove rat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam taj podatak.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali to nije u kontekstu ceo svet ili ceo zapad. Ja sam izneo konkretne podatke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sasvim konkretnе. Da li je tačno da je utvrđeno da je u tom periodu, dakle, sredinom 1990. godine za ilegalno naoružavanje Hrvatske utrošeno 192 miliona dolara?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li je utrošeno, ali u svim tim kanalima to je bila suma koja je stajala na raspolaganju, nelegalnog novca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imali ste podatke o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo podatke o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je krajem 1990. godine i početkom 1991. godine, upravo u to vreme intenzivnog naoružavanja, ilegalnog naoružavanja linijom HDZ i MUP-a, MUP otvorio 18 novih policijskih postaja, kako oni to kažu, većinom tamo gde su živeli Srbi ili u nacionalno mešovitim sredinama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu, otvarane su te stanice i mislim da je to taj broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da istovremeno upadaju u Sekretariate unutrašnjih poslova u kojima su bili Srbi, razoružavaju ih, oduzimaju oružje od rezervnog sastava Srba i otpuštaju ih sa posla?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ovo šta ste naveli, da je to prvo bilo pa posle formiranje ovih stanica. To nije bio, koliko ja znam, jednovremen proces.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvo je bilo otpuštanje veliko sa posla, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, pročišćavanje kadrova. Ne znam, vi imate dosta ovih pitanja, ne znam u kom je kontekstu to ovoga šta sam ja sada govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kontekstu događaja o kojima svedočite, generale.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mogu li ja samo da ukažem na nešto?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Ja se pitam koliko će sve ovo da traje. Sva ova pitanja su izvan raspona glavnog ispitivanja.

SUDIJA MEJ: Da, naravno.

TUŽILAC NAJS: Većina njih je uključena u rezime koji sam priložio, iz razloga koje sam naveo pre rezimea. Relevantnost ovih pitanja može da bude veoma ograničena ili sumnjiva. Ne želim da ispadne da sam pogoden nečim što bi odgovaralo optuženom, ali treba da postoji ograničenje u vremenu koje on može da proveđe unakrsno ispitujući svedoka izvan raspona onoga što je pokriveno glavnim ispitivanjem.

SUDIJA MEJ: Ne slažem se. Ono što se desilo u Hrvatskoj pre ovih događaja može da bude relevantno, zato se ja ne slažem sa vama, jer smo se bavili naoružavanjem Srba, pa možda treba da se bavimo i naoružavanjem Hrvata.

TUŽILAC NAJS: Naravno, na Pretresnom veću je da odluči koliko daleko treba da ide sa ovim. Zapažanje svedoka je tačno, bez obzira na to.

SUDIJA MEJ: Tačno je da to ide izvan njegove izjave i izvan njegovog glavnog ispitivanja, ali bez obzira na to, mi dozvoljavamo da unakrsno ispitivanje ide izvan raspona ukoliko je relevantno. I po mom mišljenju, ovo jeste relevantno. Generale, ako možete pomožite nam samo sa sledećom stvari. Iznešeno je da su Hrvati imali 193 miliona da potroše na naoružanje. Mislim da je to bilo pitanje. Nije rečeno u stvari čega, koje valute, rečeno je 193 miliona. Možete li da nam pomognete oko toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja ne znam da li je bio pogrešan prevod, ja znam za cifru 192 miliona dolara. Da li je to sve utrošeno, ja ne znam. Znam da je jedna količina novca koja je plaćena Hrvatima za oružje zbog prekida kanala, zbog presecanja kanala, oružje je ostalo i dalje u Mađarskoj i da se vodi spor oko vraćanja tog novca.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam rekao 192 miliona, možda je nekom greškom na transkriptu se potkralo 193, ali to ne čini veliku razliku. Da li je tačno da u Kninskoj Krajini tada, upravo sredinom 1990. godine, veliki broj naoružanih ekstremista preti Srbima koji su uplašeni i počinju da se naoružavaju radi svoje odbrane i zaštite golog života?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je prisutno, po tim saznanjima koja smo tada imali, bilo je nekontrolisane upotrebe tog oružja koje je bilo podeljeno. Oružje je deljeno, znači prvi kontigent automatskog oružja iz Mađarske koji je uvežen, on je stigao u skladište Mostine kod Splita. I to je oružje onda podeljeno uglavnom po mestima oko Krajine, i došlo je do otkrivanja, kroz nekontrolisanu upotrebu tog oružja, da ima naoružanih Hrvata. I ja ne mogu da sporim da su onda i Srbi počeli, možda iz tog straha, da takođe nabavljaju ovo lovačko oružje o kojem sam govorio, ali ja mislim da to nije bila samo njihova pojedinačna aktivnost nego da je tu ipak stajala i organizovana aktivnost, da se Srbi organizuju, kako su govorili, za odbranu ako bi bili napadnuti. Ja sam rekao da smo mi, ja ne pretendujem da smo znali sve podatke, ali u to vreme smo pratili i naoružavanje Srba. Po tim podacima je bilo oko 1.300 cevi, ali je činjenica da su oni oružje vratili posle izlaska naredbe Predsedništva u januaru 1991. godine, 9. januara je bila naredba, i

da su se, da su najvećim delom to oružje vratili i uklonili su bili barikade. I ako govorim već o tom periodu, činjenica je da Hrvati oružje nisu vratili. Do 19. januara, ja ako sam preširok mogu biti prekinut, do 19. januara kada je isticala naredba o opštem razoružanju u Hrvatskoj, od strane Hrvata je vraćeno 147 pušaka od čega su 11 samo bile "Kalašnjikovi" (Kalashnikov) iz Mađarske, drugi deo oružja je uglavnom bilo lovačko ili neko trofejno. To je šta znam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali da se vratimo na ovo šta ste upravo sad rekli. Govorili ste o tome da je preko Splita došlo naoružanje za hrvatske ekstremiste na područja oko srpskih naselja, pre svega u Krajini i da su oni, kako vi kažete ovde, neodgovorno upotrebljavali to oružje. Mi to zovemo inače šenlučenje kad se puca, trešti okolo i tako dalje, pokazuje se da si naoružan. Da li je to onda bio opravdan strah srpskog stanovništva na tim prostorima kad su videli da se oko njih naoružavaju, da pucaju, da li je bio opravdan strah i da li su oni opravdano počeli da ...

SUDIJA MEJ: To je pitanje o kojem će možda Pretresno veće morati da odluči, da li je neko delovao u samoodbrani ili nije. To nije na ovom svedoku da kaže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, na ovom svedoku je da kaže šta je čemu prethodilo, da li je prvo došlo do tog naoružavanja.

SUDIJA MEJ: Da, on može to da kaže, ali izvlačenje zaključaka iz toga je na nama, a ne na njemu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je prvo došlo, generale, do tog naoružavanja hrvatskih ekstremista i do te pucnjave ili kako kažemo šenlučenja, pa onda do nastojanja Srba da i oni pribave neko oružje? Da li je ovo prvo prethodilo ovom drugom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je dosta teško da ja sada mogu decidno da odgovorim, ali ono šta decidno znam, znači prva velika organizovana količina automatskog naoružanja podeljena je kod Hrvata iz kontingenta koji je uvezen iz Mađarske. Vremenski, ja mislim da dobijanje ovog oružja iz radne organizacije "Sport" iz Beograda ide negde iza tog perioda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da idemo dalje, da štedimo vreme. To sam želeo samo da ustanovim. Da li je vama poznato da se u isto vreme vrši ilegalno naoružavanje, kada je nakon ovog uvoza oružja iz Mađarske, to je bilo 11. oktobra kako ste rekli, stigao i prvi kontingent u skladište Mostine sa automatima "MGV" iz slovenačkog "Gorenja" 22. oktobra i da je to oružje preuzeo izvesni Đaja koji je preuzeo i deo naoružanja i diverzantske bodeže za tihе likvidacije i tako dalje? Imali ste podatke o tome. Je li tako ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za jednu količinu "MGV-a" iz Maribora i tačan je ovaj podatak oko preuzimanja nekog dela oružja i opreme od strane Đaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da sednica Predsedništva SFRJ za koju je data informacija i dokazi o ilegalnom naoružavanju u Hrvatskoj, a ta informacija je išla iz vaše službe, odnosno iz SSNO, tada nije održana jer je bio odsutan Vasil Tupurkovski, ali je, međutim, Mesić tu informaciju odneo u Hrvatsku gde su bili šokirani da je to poznato JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je poznato. Međutim, tu se radi o situaciji u kojoj je predsedavao tadašnji predsednik Borisav Jović. Ta informacija, pošto je bila veoma selektivna, nije deljena članovima Predsedništva ranije nego na početku sednice. Gospodin Jović je tu informaciju dao članovima Predsedništva, a onda tu tačku nije raspravljaо. I zakazuje se sledeća redovna sednica, to je tek 9. januara. I posledice iz toga su bile i mogle da budu katastrofalne. Bio je ugrožen čovek koji je radio u tom kanalu, na otkrivanju tog kanala. Ali je drugi interesantniji deo što kad su došli do te informacije, a došli su iste večeri preko gospodina Mesića koji je odmah oputovao u Zagreb, onda su probali da povuku oružje koje su podelili po liniji HDZ-a, ali kako oružje niko nije htio da vrati onda su, mi smo to u Upravi bezbednosti tako nazvali, napravili manevar sa oružjem. Odštampali su preko 50.000 legitimacija rezervnog sastava MUP-a i te legitimacije podelili članovima HDZ-a da bi mogli da opravdaju zašto imaju oružje kod sebe. Ja sam dužan da kažem da je kasnije savezni MUP vršio kontrolu i inspekciju i ustanovio niz nepravilnosti i da je o tome bio obavešten savezni sekretar za unutrašnje poslove, gospodin Gračanin. Međutim, sa tim podacima se nije izlazilo u javnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, posledica ovog otkrića ilegalnog naoružavanja je bila fiktivna legalizacija time što je odštampano, ja ovde

imam podatak, 54.000 legitimacija rezervne policije Hrvatske i to je tačno, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao 50.000, ne znam, moguće je i 54. 000. Znam za 50.000.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je to bio način da se ne vrati oružje nego da ostane u rukama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo to, to je bio način da se prikrije da se po liniji HDZ pravila paravojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je nesumnjivo da se po liniji HDZ pravila paravojska?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da, kad je doneta odluka Predsedništva o razoružavanju svih paravojnih sastava, da su tada ovi hrvatski paravojni sastavi vratili samo 150 cevi, od toga svega 11 "kalašnjikova"? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao 147 cevi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 147, dobro. I sve je to bilo u stvari neki krš osim 11 "Kalašnjikova", praktično nisu vratili ništa. Možemo li tako zaključiti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Može. A zbog toga je gospodin Mesić tražio u Predsedništvu da se produži rok za vraćanje oružja još za 48 sati. To je bilo 19. januara. A iste večeri smo imali podatak, proveren i dokumentovan televizijski, da je ministar Špegelj doneo odluku da oružje neće biti vraćeno već da treba da bude ceo sastav stavljen u mere pripravnosti i da se krene u blokade vojnih objekata. Konkretno je izvršena, deo koji znam jer sam tada bio u Virovitici, bila je blokirana kasarna u Virovitici. I vraćeno je, vojnici koji su pokušali da idu na lekarski pregled u Zagreb su bili uhapšeni od ovih naoružanih civila oko kasarne. I tek je iza toga došlo do spuštanja tenzija, na intervenciju i Predsedništva i saveznih organa, jer je i vojska bila uvela mere pripravnosti nakon toga. To je šta znam o tom događaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, taj porast tenzija isključivo je posledica neizvršavanja odluka Predsedništva i daljeg zadržavanja naoružanja i nevraćanja naoružanja kojim su bile naoružane paravojne formacije. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da izvodom zaključke, ja iznosim samo činjenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste pomenuli da su Srbi koji su kupili bili neke lovačke puške i pištolje preko radne organizacije "Sport" vratili oružje. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da su delimično vratili. Međutim, Srbi su imali jedan deo automatskog naoružanja, jer je gospodin Martić već tu negde, ja mislim 18. ili 19. avgusta 1990. godine, nakon onog pokušaja upada MUP-a u stanice milicije u Obrovcu i u Benkovcu, podelio oružje rezervnog sastava MUP-a rezervnom sastavu MUP-a i verovatno još nekome ko se i dobrovoljno javio. Ja koliko znam, to je bilo nešto oko stotinak automatskih pušaka i puškomitrailjeza, nešto, ne znam tačne podatke, ali imali su i oni izvesnu količinu automatskog oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali kad je Predsedništvo naredilo da se razoružaju, Srbi su oružje vratili, hrvatska strana nije oružje vratila?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Poluautomatsko oružje znam da je svo vraćeno, a lovačko nije u potpunosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja i ne pitam za lovačko. A da li se sećate da je Mesić molio da se produži rok za dva dana za vraćanje oružja zbog toga što su bili upozorenici da će armija reagovati na neizvršenje odluke Predsedništva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam to već.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je tada umesto vraćanja oružja vršena mobilizacija?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam i to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, tačno. A da li je tačno da su Srbi bili ubeđeni, oni su vratili oružje, da će i Hrvati vratiti oružje, da će tu da se ispoštuje odluka Predsedništva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam u šta su oni bili ubeđeni, ali znam da su prihvatali tu naredbu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada, na osnovu ovoga šta se znalo i kontrolisano da li je sve vraćeno, da je u Kninskoj Krajini

bila vrlo mala količina oružja, nekih 100 i nešto pušaka i tri mitraljeza, je li tako, i da je sve to vraćeno, da su Srbi u uverenju da će svi vratiti oružje vratili to oružje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ta se brojka odnosi na automatsko oružje i stanice milicije i ono je vraćeno. I to sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Da li možemo da konstatujemo, dakle po naredbi Predsedništva Srbi su vratili oružje, po Vensovom planu Srbi su ponovo vratili oružje, dakle dva puta su vraćali oružje? Ovde smo ustanovili kada je Kiruđa (Charles Kirudja) svedočio da su tek posle napada na Maslenicu 1993. godine u januaru ponovo uzeli oružje, jer ih UNPROFOR (United Nations Protection Forces) nije zaštitio. Dakle, dva puta su vratili oružje, je li to ono šta vi znate?

SUDIJA MEJ: Ovaj svedok ne zna šta je rekao neki drugi svedok, ne možete da mu postavljate pitanja o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su vratili oružje i drugi put, kad je došao UNPROFOR?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja šta znam, to je oružje stavljen pod međunarodnu kontrolu, dakle uskladišteno i stavljen pod međunarodnu kontrolu, a ove druge komentare ja nemam. Znači ove podatke sam izneo i da ih ne ponavljam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate, na primer, podataka da su Srbi u Krajini tada prodavali kravu, na primer, da bi kupili pušku upravo zbog toga što su se osećali ugroženim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je takvih slučajeva, dve krave je trebalo da se proda za jednu pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je, pomenuli ste ovaj brod "Lipa", to je 31. decembar 1990. godine, 17 tona naoružanja, preko Varne, osam kontejnera isporučeno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se podatka o osam kontejnera, a ne znam težinu u tonama. Sećam se i firme koja je to prevozila, "Zagrebrtrans".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sećate li se da je sve to bilo deklarisano kao viski i cigarete šta se prebacivalo na Krk, a po deklaraciji brod je trebalo navodno da plovi za luku Bizerta?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to su naša operativna saznanja koja smo imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je tadašnji predsednik Hrvatske, Tuđman, posle prikazivanja filma o Špegelju i ilegalnom naoružavanju čvrsto obećao Predsedništvu SFRJ razoružavanje svih paravojnih formacija i kažnjavanje odgovornih lica?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u to vreme bio u Zagrebu i meni je to tako preneto iz Uprave bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali tako nije postupljeno. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je, meni se čini 26. januara, davao izjavu sličnu ovome što ste vi rekli, dao je izjavu u javnosti. Međutim, koliko znam, dan kasnije on je išao na konsultovanje u Austriju i nakon toga, kada se vratio, promenio je odluku. Onda je rekao da nije naoružavan HDZ-e nego da je naoružavan MUP Hrvatske, da je Hrvatska imala pravo na to i da jugo armija neće moći da hapsi hrvatske građane. I tada je okružni tužilac u Bjelovaru pokrenuo krivični postupak protiv mene zbog navodno neovlašćenog hapšenja civila u Hrvatskoj, i onda je izdata i poternica za mnom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sa kim se Tuđman sastao u Austriji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim, sa nekim iz austrijskog državnog vrha.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je tada negde, dakle i posle tog obećanja pa promene njegovog stava posle dobijanja instrukcija u Austriji, Žarko Domljan, visoki funkcioner HDZ, mislim da je čak bio i predsednik Sabora jedno vreme, na sednici tog Glavnog odbora HD koji oni zovu Središnji odbor HDZ u Zagrebu izjavio da je pokušaj razoružavanja Hrvatske poslednji udar u pokušaju sprečavanja osamostaljivanja Hrvatske? Sećate li se toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se, jer nije jedini koji je tako govorio. Nakon te kampanje posle 27. januara, znači to je bila široka kampanja u tom smislu i u tom duhu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je tada bilo govor o tome da se intenziviraju veze sa Slovenijom, Bosnom i Hercegovinom, Makedonijom, liderima kosovskih Albanaca radi pritisaka prema Srbiji i pritisaka na razbijanje Jugoslavije? Je li se sećate toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo i ranije, pre ovoga o čemu sada govorite. Znam da su bili kontakti sa gospodinom Rugovom i znam za kontakte Špegelja sa Fikretom Abdićem, kojem je nakon uvoza oružja iz Mađarske nudio jednu količinu naoružanja za naoružavanje tamošnjih Muslimana, a isto tako i u kontaktu sa Rugovom oko Albanije (Albania), oko Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je Marko Nobilo, savetnik Tuđmana, nakon prikazivanja filma o Špegelju 31. januara 1991. godine izneo da je hrvatsko vrhovništvo konačno shvatilo da Hrvatska nema perspektivu u SFRJ i da je zato Tuđman ostvario brojne kontakte sa zapadnim predsednicima od kojih je dobio podršku za otcepljenje? Sećate li se toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je operativnih podataka takvih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sad pošto ste vi najnadležniji da date odgovor na ovo moje sledeće pitanje, želim prvo da vam kažem da je ovde bilo, upravo na mestu na kome vi sedite sad, osporavanja onog filma o Špegelju ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Kao što sam već rekao, nema nikakvog smisla ovom svedoku iznositi navode drugih svedoka. Sve što on može da kaže je njegov lični iskaz. Naravno, ne sumnjam da će vi od njega da tražite da komentariše ono što su rekli drugi svedoci, međutim, to nije pravilno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu, onda ću ga direktno pitati o onome što on zna, da li je taj film o Špegelju bio isfabrikovan, lažan, falsifikovan ili je bio autentičan i tačan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svi prikazani materijali u tom filmu, sada govorim o materijalima koje je tajno snimila služba vojne bezbednosti, znači stojim kategorično da su apsolutno autentični. U otkrivanju ilegalnog uvoza oružja napravljeno je 19 i po sati televizijskog snimanja tajnog, od kojih je samo mali deo ušao u taj film koji je pravljen. I bilo je oko 120 časova fono snimanja. Znači, stojim kategorički iza toga da je film autentičan po materijalu koji je prikazan, a ja u njegovom montiranju i načinu gde su uzimane javne izjave i paralelno postavljane sa tajnim snimcima, šta je neko nazvao

montaža, nije montirana laž, znači sklopljena je istina. To je deo koji ja znam. A različite su izjave bile iz januara 1991. godine, kad je taj film prvi put ugledao svetlo javnosti od Špegelja koji je tada potpuno negirao autentičnost bilo čega, a onda je čovek koji je, treći čovek koji je učestvovao u toj emisiji, Barišić iz MUP-a Hrvatske dao ocenu da po njegovom znanju je materijal, prikazani materijal autentičan. Dakle, od tog kategoričkog negiranja u januaru mesecu kasnije ministar Špegelj priznaje da je bio neoprezan prema jednom čoveku i da je taj to uspeo da snimi. Znači, nije ni on kategorički više kasnije negirao. Pa pošto sam već govorio bio o onom filmu "Smrt Jugoslavije" (The Death of Yugoslavia), ja mislim da je i Perica Jurić tu dao komentare o tom filmu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Želim da nam general razjasni odgovor. Znači, vi ste rekli da su snimci korišćeni u filmu autentični i to možete da kažete zato, jer ti snimci dolaze iz Službe vojne bezbednosti, ali nisam sasvim shvatio šta ste rekli u vezi sa montažom. Rekli ste nešto u smislu, u vezi toga kako je i gde je to montirano, odnosno kako je to korišćeno sa javnim izjavama. Dakle, rekli ste nešto o tome šta nisam do kraja shvatio. Možda vi niste želeli da iznesete nikakav komentar o montaži tog filma, ali ako želite nešto da kažete o tome, molim vas da nam to kažete što jasnije.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Hvala. Ja sam ovde možda i nepotpun, to je više zbog vremena, da ne oduzimam vreme optuženom. Ponavljam, materijal koji je prikazan u filmu kao tajni snimci organa bezbednosti apsolutno su autentični i neposredno sam učestvovao u akcijama tog tajnog snimanja. Znači, ja ih nisam dobijao od nekog drugog organa bezbednosti nego sam neposredno organizovao te akcije i učestvovao u tom snimanju. I taj sirovi materijal ja sam lično donosio u Beograd saveznom sekretaru za narodnu odbranu i taj materijal opet vraćao nakon prikazivanja i gledanja kod mene u Zagreb i нико nije mogao da ga fabrikuje ili prepravlja. To je prvi deo da li je materijal autentičan. Ja odgovaram za autentičnost materijala i originalni snimci su čuvani dugo u Upravi bezbednosti, ako nisu u međuvremenu stradali. Drugo, kad sam govorio o montaži, montaža filma je i stručni izraz kad se neki film pravi od različitih sekvenci. I čovek koji režira film u osnovi se bavi montažom pojedinih elemenata da bi nešto dokazao. Film je montiran, u tom tehničkom smislu, kombinovanjem šta su javno izjavljivali na sednicama u Saboru

Hrvatske ili na "Televiziji Hrvatske" pojedini čelni ljudi, od Franje Tuđmana preko Špegelja do drugih, a oni su govorili: "Mi nismo naoružavali HDZ". A onda su puštani delovi tajnog snimanja gde Špegelj govorи da se naoružava HDZ, pa ga ministar Boljkovac upozorava da to nije trebalo da ide preko HDZ nego da je trebalo sve podvesti pod MUP. Pa je onda opet pušтana sekvenca iz neke druge javne izjave, a onda je puštan tajni snimak, šta ti ljudi zaista govore u četiri oka kad su međusobno. Dakle, to nije montaža u smislu pravljenja neistine nego načina sklapanja i konfrontiranja sa onim šta su ti ljudi javno izjavljivali, a šta su u stvari tajno radili. Ja ne znam da li sam sada bio jasan.

SUDIJA MEJ: Da, jeste. Hvala. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da uprostimo pitanje generale, poшто ste sami rekli da to niste dobili iz druge ruke nego lično organizovali u funkciji na kojoj ste bili i poшто ste videli film koji je prikazan javnosti, je li taj film u potpunosti bio istinit?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da li je tačno da je Špegelj govorio tada "naša absolutna koncepcija je da sve oficire, ako zatreba ubijamo već na kućnim pragovima, jer za otvoreni sukob sa JNA još nemamo dovoljno snaga"? Da je otprilike to bio prilaz koji su oni imali u to vreme?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sad ne mogu da potvrdim da li su te sve reči apsolutno citirane ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neka bude parafraza, nije bitno, ja čak, ne morate da tretirate kao citat.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To sam htio da kažem. Znam da je organizovao pripremanje starešina upravo preko kojih sam ja došao do tih podataka, inače Hrvata, da treba spreciti da oficiri na znak uzbune mogu doći do kasarne, da ih treba likvidirati na kućnom pragu. Na upozorenje oficira da, kako ubijati ljude kući, on je doslovno rekao da se ništa ne pita: "Sve se šiša, sve ide dole". Znači, sada govorim doslovne reči, ne pita se da li je žensko, da li je muško i opet "sve se šiša, sve ide dole". Znači, to su doslovne reči. Drugi deo. Kod podoficira koji je bio uhapšen, jedan je od suđenih, preko njega je nastojao da se formira grupa koja će u kasarni na njegov znak likvidirati dežurnog oficira, razoružati stražu, zatvoriti, on je rekao sve Srbe u

podrume, dati im čašu vode, a Albancima i Muslimanima podeliti po pet metaka i pustiti kući ko hoće. Drugog podoficira, koji je takođe suđen, pripremao je za razoružavanje granične karaule na kojoj je radio i izuzimanje oružja i podele oružja Hrvatima po selima koje je navodio. To su snimci koji su prvo dobijeni fono snimanjem 14. oktobra 1990. godine, kojima je bio prisutan ministar Boljkovac, u čijim su se kolima vozili, a onda sam ja dobio zadatak da se to, ako može da se snimi i televizijski. I najveći deo tog materijala je snimljen. Radi potpune istine, dužan sam da kažem da je već 22. ili 23. oktobra 1990. godine te prve originalne televizijske snimke gledao i gospodin Jović u kabinetu kod generala Kadijevića. Dakle, on je bio upoznat još polovinom, druge polovine oktobra sa tim materijalom. Ja sam imao priliku, ako ne rastežem ovo, da kad sam se sreo sa gospodinom Jovićem pitam zašto nije uhapšen Špegelj, jer uglavnom sam ja bio kasnije optuživan zašto on nije uhapšen. U stvari je to bila odluka na Predsedništvu, da će postupak protiv Špegelja da teče u redovnom sudskom postupku, dakle uputi se poziv, on će na poziv da se odazove i doći na Sud, a ako se ne odazove, onda će se za njim tragati. I kada sam ja pitao gospodina Jovića zašto nije uhapšen Špegelj, onda je on rekao: "A šta bi se i promenilo da smo ga uhapsili?". Znači, to je bio odgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako objašnjavate, molim vas, što ovde očigledno ima vrlo interesantnih događaja i detalja, ako je to što ste vi već imali na raspolaganju imao i savezni sekretar Kadijević i predsednik Predsedništva Jugoslavije već u oktobru, kako je moguće da se problem razoružanja i informacija kojom se obrazlaže predlog da se razoružaju te formacije nađe na Predsedništvu SFRJ tek u decembru? To je gotovo dva meseca.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedno je imati početne podatke, a drugo je obraditi ceo problem do kraja. Paralelno naoružavanje nije vršeno samo na području Virovitice i Podravine, ja sam iznosio podatke oko podele oružja preko magacina i skladišta u Mostinama. Za hapšenje onih koji su bili odgovorni za to predviđeno je bilo skoro 40 lica, od tog Vujaka kojeg ste vi spominjali, preko drugih ljudi, predsednika Izvršnog veća opštine Split, i ta akcija je bila spremljena za 3. na 4. decembar 1990. godine, a onda je odloženo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što ih niste pohapsili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možete pitati gospodina Jovića za to, a ne mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li Jovićev posao da naređuje hapšenje ovih predsednika izvršnog odbora ili toga, kako se zove, koga sam ja pomenuo, ali sam prevrnuo stranu, ne mogu da se setim, sad ste rekli da sam ga pomenuo i tako dalje? Je li to posao predsednika Predsedništva ili posao organa bezbednosti koji ustanove da se ilegalno naoružava, da se dovodi u opasnost integritet zemlje, ustavni poredak i tako dalje? Zar za izvršenje zakona treba odluka predsednika Predsedništva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, u ovom slučaju je trebala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moram da kažem da to ne razumem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jer, ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, molim vas, kad već pominjemo, ali pre toga, dakle konstatovali smo, evo ja sam vam, koliko imam po evidenciji, postavio sam vam u međuvremenu kad smo prešli sa onih opštih stvari nekih šesdesetak pitanja na koja ste sva potvrđno odgovorili, a u vezi sa kojima je suprotna strana nešto reagovala da li imaju direktnu vezu. Pa prema tome, recite mi, kad imamo u vidu znači sve ono što se događalo tamo, znači pominjali smo Glavaša, odrede za tihe likvidacije, ubijanje Srba, pucanje u Kninskoj Krajini, naoružavanje koje je prethodilo naoružavanju Srba, ugrožavanje njihove bezbednosti, njihov strah za goli život i tako dalje, dakle sve to što se događalo, da li je jasno da se radilo o oružanom nasilnom, o oružanoj nasilnoj secesiji Hrvatske od Jugoslavije, protivustavnom, oružanom i nasilnom aktu secesije, pripremanju od vrha ...

SUDIJA MEJ: Ja moram da vas ponovo upozorim da je to pitanje o kojem će na kraju Pretresno veće morati da doneše odluku, jer se radi o mešanom činjeničnom i pravnom pitanju. Ali, ono što možete da učinite je da svedoku postavite pitanje o tome kako je on shvatao situaciju tada, sa kakvom je on situacijom bio suočen, što se njemu tada činilo. To možete da ga pitate, ako hoćete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Prepostavljam, gospodine Mej, ako pitam generala Aleksandra Vasiljevića da očekujem odgovor o njegovom stavu, a ne o stavu ne znam čijem.

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Već sam vam rekao da to nije pravilno postavljeno pitanje. Vi ste mešali činjenice i pravna pitanja, a o tome Pretresno veće treba da odluci. Idemo na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je, generale, ovo za vas kao generala JNA bio očigledno, da li je bila očigledna oružana secesija Hrvatske od Jugoslavije i napad na Jugoslaviju i na njene institucije?

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Već sam doneo odluku da to ne smete da radite. Generale, možda možete da odgovorite na sledeći način. Na temelju vašeg sopstvenog iskustva i vaših ličnih saznanja, recite nam kako je JNA reagovala u toj situaciji?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja mogu prvo da kažem da sva lica koja su bila uhapšena i koja su suđena pred Vojnim sudom u Zagrebu u prvoj polovini 1991. godine okrivljena su bila za krivično delo oružane pobune protiv ustavom utvrđenog poretka. To je jedno. I mislim da, po mom utisku koji sam ja imao i zbog toga sam taj posao i radio, često mnogo rizikujući i drugi ljudi koji su na njemu radili, mi smo smatrali da se vrše pripreme za nasilno otcepljenje Hrvatske od Jugoslavije. I na to su ukazivali ne samo podaci koji su ovde bili pokazani već i kad je došlo do sukoba u Sloveniji, kada je Tuđman pozvao Aliju Izetbegovića da pozove sve oficire Bošnjake, i vojnike, da napuste JNA. Njemu je cilj bio da se oružani sukob koji je pripreman protiv JNA u Hrvatskoj prenese i u Bosnu i u Makedoniju. Mi smo to u vojsci nazivali otvaranje južnog fronta. I dva njegova savetnika poslati su, jedan u Sarajevo, a drugi u Skoplje, ako treba mogu imena da navedem. Mi smo bili ubeđeni da možemo odbraniti Jugoslaviju, ako se svi ti sastavi razoružaju, bez razlike ko je to oružje nosio, bez razlike na nacionalnost i pripadnost. Međutim, na sednici Predsedništva koja je održana u martu takva odluka nije podržana. I iza toga su krenuli, pre svega, napadi na JNA, i znam za zvanične dopise koji su išli linijom MUP-a Hrvatske, da se u budućoj komunikaciji više o JNA ne govori kao "Jugoslovenska narodna armija" nego kao "okupatorska vojska". A pošto mi je prilika, mogu i da kažem jedan podatak, od preko 2.700 zarobljenih pripadnika JNA u Hrvatskoj, 85 posto ih je zarobljeno u kasarnama, 15 posto u stanovima, a gotovo niko na otvorenom prostoru i u otvorenoj borbi. Politika je bila, kako su govorili, da vojska ostane u vojarnama, dakle u kasarnama. Te su kasarne blokirane i ljudi su ubijani u njima. U Bjelovaru je ubijen moj oficir bezbednosti, kapetan Jovanović koji je radio takođe u kanalu za otkrivanje oružja. On, njegov komandant pukovnik Kovačević i potpukovnik Vasić, pomoćnik za moral, skinuti su goli do pojasa i likvidirani pred strojem vojnika. Imam televizijske snimke o tome.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Još jedna, možda u ovom trenutku ne izgleda mnogo bitna, ali možda će kasnije biti bitna, na izgled ne mnogo značajna činjenica. Da li se sećate da je bilo pravdanja u vezi sa tim ilegalnim kupovinama oružja, da SSNO nije dozvolio da MUP Hrvatske nabavlja oružje u našoj domaćoj fabrici, u zavodima "Crvena zastava"? A ja vam postavljam pitanje, da li je tačno da SSNO nije odbio davanje saglasnosti MUP-u Republike Hrvatske da izvrši nabavku oružja u "Crvenoj zastavi", šta je tražio kako je tvrdio Špegelj, već da Špegelj 5. oktobra u Mađarskoj ugovara nabavku oružja iako mu još nije stigao odgovor SSNO o nabavci oružja u "Crvenoj zastavi"? I da SSNO nije stavio veto na zahtev Hrvatske već je odgovorio da to treba da bude selektivno, da jednu količinu može da nabavi odmah, a da se druga nabavka planira za proizvodnju u narednoj godini, jer je smatrao tada SSNO da se radi o redovnoj nabavci oružja za policiju u obnavljanju naoružanja i tako dalje? Ni taj izgovor nije bio istinit.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je odgovor Hrvatskoj poslat u zakonom predviđenom roku, znači u roku od mesec dana. I taj odgovor ima ovu sadržinu o kojoj ste govorili. Odgovor je poslat 10. oktobra, a po onome šta smo mi imali već dokumentovano Špegelj je pet dana pre toga već ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 5. oktobra.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 5. oktobra je bio u Mađarskoj sa Zdravkom Mršićem, tada ministrom spoljnih poslova Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je Špegelj od samog dolaska na dužnost ministra zalagao za izraziti radikalizam, da se pređe na napade na kasarne i vojska razoruža, da se likvidiraju starešine, njihove porodice, da se upada sa diverzantskim grupama u vojne objekte, da se likvidiraju dežurni organi, stražarsko obezbeđenje i da mu to čak ni Tuđman nije prihvatio, da se on žalio na Tuđmanovu neodlučnost?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno, to je on napisao i u svojoj knjizi "Sećanje vojnika".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste da je nudio naoružanje Fikretu Abdiću za koga on kaže da se ovaj skamenio i odbio ga, što je meni verovatno jer Abdić nije bio čovek koji bi se upustio u bilo kakvo krvopro-

liće. Onda je nudio oružje Rugovi, tražio da Albanci na Kosovu odmah počnu oružanu pobunu i tako dalje. Jeste li imali podatke o svemu tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Govorio sam već o tome.

SUDIJA MEJ: Ovo je pogodan trenutak za pauzu. Idemo sada na pauzu, jer je uobičajno vreme. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Razgovarao sam sa svedokom ...

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC NAJS: Možemo li onda molim vas da pređemo na privatnu sednicu?

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Sada bih se pozabavio jednim administrativnim pitanjem, mislim da bi bilo dobro da to sada obavimo, pre nego što se nastavi sa unakrsnim ispitivanje. Ranije tokom ove sedmice sam pominjao zahtev da se dozvoli prihvatanje 64 izjave po Pravilu 92bis i mi smo razmišljali koji bi bio najbolji način da se to uvede sa stanovišta argumenata. Mi predlažemo da se prvo bavimo izjavama na koje su amikusi već izneli svoja zapažanja i primedbe, time se ove izjave stavljuju u jednu drugu kategoriju u odnosu na ostale, i to su B-1732, zatim C-1201, zatim C-1231, C-1150 i C-1090. Načićemo vremena naredne nedelje, pronaćićemo pogodan trenutak kada će biti zgodno da se saslušaju argumenti u vezi sa ovim konkretnim izjavama i verovatno ćemo se onda, kada je reč o ostalim izjavama, baviti njima deo po deo. Ne znam da li možda možemo da se bavimo njima sa stanovišta lokacije, možda ovo sad nije pravi trenutak da o tome raspravljamo.

TUŽILAC NAJS: Zahvaljujem vam se na ovome. Mogu li da potvrdim da su vaši zahtevi u vezi izjava onih svedoka rešeni, odnosno izjave koje nisu bile obelodanjene sada su obelodanjene.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Molim vas da to ne bude ponedeljak, jer u ponedeljak ja nisam u mogućnosti ...

SUDIJA MEJ: Dobro, neće biti u ponedeljak, to ćemo da izbegnemo. Generale, izvinjavam se što smo vas zadržali zbog ovoga. Gospodine Miloševiću, izvolite nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, vi ste spomenuli sednicu Predsedništva SFRJ od marta 1991. godine. Da li se sećate da je tu bio predlog da se uvedu vanredne mere upravo zbog događaja koje ste opisivali i zbog neizvršavanja obaveza Hrvatske o razoružanju i raspuštanju paravojnih formacija? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je tada na sednici Predsedništva bilo četiri prema tri da se donesu vanredne mere, ali da one nisu donete samo zato što Drnovšek nije bio na sednici?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da se naoružavanje Srba u Hrvatskoj ustvari intenzivira tek posle te sednice Predsedništva SFRJ, to je bio 12. mart 1991. godine, kada je odbijen predlog SSNO-a o zavođenju vanrednog stanja i kad je propao pokušaj Predsedništva da se razoružaju paravojni sastavi u SFRJ?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam neka konkretna saznanja kolike su te količine naoružavanja bile, znači to ne mogu da dam kao pouzdanu činjenicu, ali kao opšti zaključak stoji da je iza toga krenulo njihovo ponovno organizovanje, ponovo barikade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle propadanja ovih pokušaja da se dođe do razoružavanja onoga šta ih ugrožava?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, posle te martovske sednica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da je tada Tuđman sa Izetbegovićem razgovarao o otvaranju koridora radi nesmetanog propuštanja vojnih dezertera, pre svega starešina JNA, a radi konkretizacije tog dogovora šalje svoje predstavnike u Bosnu i Hercegovinu i istovremeno se sastaje sa Rugovom? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja imam samo podatak oko upućivanja predstavnika u Makedoniju i u Sarajevo. To je bilo više radi koordinacije aktivnosti koje treba da se sprovodu u ove dve republike, da se po sličnom receptu uključe u proces secesije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se može onda konstatovati da je to bio njihov dogovor o međusobnoj vojnoj saradnji u funkciji secesije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo nastojanje Tuđmanovo da se takav dogovor postigne, sa tim da mislim da u Makedoniji taj proces nije krenuo, između ostalog zbog toga što smo uspeli da postignemo kooperativnost kod ministra unutrašnjih poslova Makedonije koji je priznao jurisdikciju saveznog MUP-a. A taj proces je jednom bio odložen u Bosni i Hercegovini, isto zbog kooperativnosti tadašnjeg ministra unutrašnjih poslova Alije Delimustafića. Međutim, taj proces će kasnije, tamo negde od marta, praktično krenuti drugim tokovima, jer je Patriotska liga naroda kao paravojna organizacija Stranke demokratske akcije krenula bila već u akcije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: SDA, Stranka demokratske akcije, to je Izetbegovićeva stranka, je li tako? A ta Patriotska liga naroda je delovala kao teroristička organizacija, praktično. Je li tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi mogao da kažem taj naziv teroristička, mislim ispravan je naziv paravojna organizacija koja je imala u svojim planovima i neke takve aktivnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad kažete takve, mislite na terorističke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na specijalne jedinice diverzantske koje su formirane za takve aktivnosti, a čija je upotreba morala da se verifikuje na kriznom, vojnem kriznom štabu Patriotske lige u Sarajevu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, da li se sećate podatka da je bilo četiri ili pet diverzantskih sabotažnih grupa koje su u periodu 1991. godine do početka januara 1992. godine bile otkrivene? Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Na prostoru Bosne i Hercegovine, sećam se najkarakterističnijeg dela, pokušaja miniranja kompozicije vojne na železničkoj stanici u Brčkom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Brčkom. A odakle je bila ubačena ta grupa na teritoriju Brčkog? Je li tačno da je bila ubačena iz Hrvatske, upravo da izvede napad na vojne objekte na železničkoj stanici u Brčkom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Oni su uhvaćeni na mostu na Savi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je druga grupa bila na području Vojvodine, a isto ubačena iz Hrvatske, i da su je sačinjavali 17 pripadnika i da su onda probali da se uvuku u kasarnu u Somboru?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno, to je kasnije bilo, već su počela dejstva širih razmera u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je uhvaćena treća grupa u nameri da sruši most u Šćepan Polju, na mjestu koje spaja Crnu Goru i Bosnu i Hercegovinu? Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ta grupa nije uhvaćena. Otkriveni su podaci o tome i to je dato bilo i Ministarstvu unutrašnjih poslova Crne Gore i MUP-u Bosne i Hercegovine da se taj objekat pojačano obezbedi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su dva brata, pripadnici diverzantske grupe uhvaćeni u Bosanskom Šamcu kad su prevozili naoružanje i opremu za 100 ljudi u Lištici?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je. To se radi o braći Kovač, ali to nije diverzantska grupa. Znači njih dva su vršili ilegalno prebacivanje kompletne opreme za oko 100 ljudi i uhvaćeni su u Bosanskom Šamcu, ja mislim, ili Bosanskom Brodu kod onih punktova koje su zajedno postavili MUP Bosne i Hercegovine i vojna policija JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U to vreme je bila, može se reći, saradnja između JNA i MUP-a Bosne i Hercegovine da se spreči ilegalni protok naoružanja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je u istom periodu otkriveno više kanala i grupa koji su pokušavali ovaj uvoz oružja u Hrvatsku iz celog sveta? I da li znate ko su neposredni izvršioci ilegalnog uvoza oružja, pored ovog iz Mađarske, iz Italije i Velike Britanije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uprava bezbednosti je radila na nečemu što je bilo nazvano šifrovanim nazivom "Kanal", njime je operativno pokrivan

kontingent, veliki kontingenat oružja u luci Konstanca (Konstanza) u Rumuniji (Romania). Radilo se o oružju koje je nekada bilo, koje je nekada pripadalo PLO-u (Palestine Liberation Organization) dok je Čaušesku (Nicolae Ceaușescu) bio na vlasti. I tačno je da su emisari iz Hrvatske pokušali da to oružje uvezu, to je period od 6. avgusta, taj podatak znam, 6. avgusta 1991. godine. I onda je, preko tih operativnih pozicija uticalo se da to ne ide kopnenim putem jer kasnije granica prema Mađarskoj nije bila objektivno pod kontrolom JNA nego je izvedena kombinacija da se oružje iz bezbednosnih razloga mora prebaciti brodovima, dva broda oružja. U jednom znam da je bilo preko 50.000 "Kalašnjikova", ali je bilo i težeg naoružanja, bilo je topova i protivavionskih oruđa. Taj izvoz je odlagan, da bi se pronašao brod i prevoznik, pa je onda oružje istovarivano, jedanput zbog nekog ratnog rizika i potrebe da se doplati osiguranje, i tako dalje. I da prekratim priču, znači to su dva broda oružja iz Konstance koja nisu, dok sam ja bio u aktivnoj službi, pokrenuta iz Konstance za Hrvatsku. A novac je bio uplaćen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li išta znali o uvozu oružja iz Italije i Velike Britanije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam sigurno za oružje iz Italije i bio sam u kontaktu sa šefom italijanske obaveštajne službe, generalom Raponijem (Ramonni) na sastanku u Beogradu, gde smo dali podatke o tom kanalu i u Čenovi (Genoa) je nakon toga italijanska policija uhapsila pet hrvatskih trgovaca oružjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za Veliku Britaniju ne znate ništa?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim, a rekao sam vam za Veliku Britaniju da je britanski Forin ofis reagovao na saznanja o onom brodu "Lipa" i upozorio bugarsku ambasadu u Londonu da ne bi bilo dobro za mir na prostorima Jugoslavije da se to oružje nađe na tom području. Znači, znam za taj podatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je 5. maja 1991. godine Tuđman u Trogiru održao sastanak sa čelnicima HDZ i organima vlasti iz dalmatinskih opština, kada je izneo ocene da JNA ugrožava hrvatsku demokratiju, da je trebalo i ranije, ali da ni sad nije kasno da se organizuje protesno okupljanje ispred Vojno-pomorske oblasti u Splitu radi blokade komande Vojno-pomorske oblasti, sa najmanje 5.000 ljudi, i da se JNA samo na taj način može naterati na drugačije ponašanje? Da li ste imali te podatke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo. Ne znam za tu cifru, da je rekao 5.000 ljudi, on je tu ustvari odgovarao na pitanja zašto hrvatsko vrhovništvo nešto ne učini da disciplinuje JNA, kako su govorili. I on je doslovno rekao: "Nemojte to od mene tražiti, okupite se i izadite sutra i blokirajte komandu VPO-a i vi to tražite". I onda je, preko nezavisnih sindikata u Splitu i njihovog, ja mislim da je bio predsednik, Jure Šundov, organizovan veliki skup, blokirana je komanda i tada je izvršen napad, oružani napad na komandu i na vojnu policiju koja je bila na obezbeđenju u oklopnom transporteru. Tada je ubijen vojnik Gešovski, ranjen je tada poručnik Egerić i davljen je bio jedan vojnik na transporteru koji je teškom mukom uspeo da se uvuče i zatvori poklopac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, samo da preciziramo. Ovaj sastanak u Trogiru gde Tuđman daje sugestiju njima da se okupe je bio 5. maja, a već sutradan 6. maja je došlo do okupljanja i ubijanja ovih pripadnika JNA ispred komande Vojno-pomorske oblasti. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da i skidanje jugoslovenske zastave sa jarbola i stavljanje šahovnice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. A da li je tačno da je nakon ovog događaja upravo MUP Hrvatske sklonio radi zaštite organizatora ove akcije Juru Šundova i dva policajca, neposredne izvršioce zločina, kao i neke koji su već ranije bili poznati da su vršili ilegalno naoružavanje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam samo za Juru Šundova i za dva policajca koji su ubili i ranili pripadnike armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je tačno, da li je tačan ovaj podatak koji ja imam da ste vi, odnosno Uprava bezbednosti vojske posređovali u razmeni Ivana Begonje, Mate Sablića, Branka Glavinovića i Ronalda Zvonarića, to su Splitčani koji su udavili vojnika u Splitu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam posredovao u toj razmeni. Ta razmena je izvršena po odluci Saveznog sekretara. U toj razmeni je razmenjen i Kikaš, on je kanadski državljanin koji je učestvovao u uvozu oružja sa avionom "Boing" (Boeing) iz Ugande. Razmenjen je tada general Aksentijević, kojeg su bili uhapsili pripadnici hrvatskog MUP-a na ulazu u Zagreb i još sedam oficira, razmenjeno je tada 19 uhapšenih oficira bezbednosti u Hrvatskoj, i sedam pilota koji su bili oborenici. Znači ukupno je njih 34 pripadnika armije, na čelu sa generalom Aksentijevićem, bilo razmenjeno za

ovu takozvanu grupu splitskih davitelja koji su već bili izašli iz nadležnosti JNA i bili prebačeni na izdržavanje kazne u zatvoru u Foči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde, u zatvor u?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U Foči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Foči. A dobro, sobzirom na to što su oni izvršili, da li su to bila lica koja su se mogla smatrati ratnim zarobljenicima? Recite mi samo sa da ili ne.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ja tako mislim. Sobzirom da nisu, dakle, bili ratni zarobljenici, kako je moglo da dođe do njihove razmene za zarobljene pripadnike JNA na području Hrvatske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mi smo imali stav Saveznog sekretara za narodnu odbranu da sve zarobljene pripadnike Zbora narodne garde možemo razmeniti, ako treba, za samo jednog uhapšenog ili zarobljenog pripadnika JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ja razumem, na prvom mestu je bila stavljeni briga o bezbednosti pripadnika JNA i to je bio razlog?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je ovim razmenama prisustvovala nekakva delegacija ili neki predstavnik Crvenog krsta, kako je to inače dogovoreno i propisano, naročito onoj u Zagrebu kada ste isporučili Kikaša i ostale?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prisustvovao je čovek ispred hrvatskih vlasti, predsednik, koliko ja znam, jevrejske opštine u Zagrebu, i nisam siguran da li su bili pripadnici Crvenog krsta, to ne mogu da se setim. Znam da je bilo problema u realizaciji te razmene jer su jednog poručnika, oficira bezbednosti iz Gospića, zvao se Duspara Ivan i nisu ga doveli na razmenu, ja nisam htio da prihvatom razmenu bez njega. Razlog zbog čega nije doveden na razmenu je zato što je prvo, dva puta nakon izvođenja iz zatvora u Gospiću, lica koja su ga sprovodila su, dva puta je fingirano njegovo streljanje. Pošto je ostao živ, nije doživeo infarkt, onda su ga premlatili u nekom ugostiteljskom objektu nadomak Zagreba i pošto je bio sav plav od batina, nisu smeli da ga daju dok se malo ne oporavi. I dobili smo ga uz garanciju, dva dana kasnije, sa još uvek vidnim tragovima batina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da se malo pomerimo od ovog događaja u Splitu i porekla tog događaja koji smo, nadam se, tačno utvrdili. Da li je tačno da je 24. odnosno 25. jula 1991. godine kod Suhog Polja, to je na komunikaciji Podravska Slatina - Virovitica, zaustavljeno vojno vozilo od strane Zbora narodne garde, da je otvorena vatra, da je tada teško ranjen major Radoslav Vučković, komandant graničnog bataljona i još dva vojnika? Da li se sećate tog događaja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se zbog toga što je, Vučkovića sam znao lično dok sam radio u Virovitici, on je skidao sa patrolom svojom, skidao je poternice koje su bile za mnom rasturane. Ja mislim da je jedan od razloga napada na njega bio i taj. On je teško ranjen, i vojnik i prebačen je posle bio na VMA. Kada se oporavio, raspoređen je na dužnost u Užičkom korpusu i onda ga je kao komandanta ubio neki pijani rezervista pred strojem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je istog dana oko 22.00 na 300 metara ispred kasarne u Vinkovcima na barikadi koju su postavili priпадnici MUP-a Hrvatske bez ikakvog povoda ubijen stariji vodnik Goran Mihailović i teško ranjen stariji vodnik Boban Kalinančević i da su izvršioci zločina, iako identifikovani, jednostavno ostali nekažnjeni bez ikakvih posledica?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da su ubijena ta dva podoficira i tačno je da je u to vreme u Vinkovcima napravljena bila, kao voštana figura, glava komandanta koji je bio živ, ali je nabijena bila na kolac, kao da mu je odsečena, i sa takvom se glavom hodalo oko kasarne radi izazivanja psihoze nesigurnosti. Ovaj stariji vodnik se zove Kalimančević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kalimančević, da. A niste mi odgovorili da li vam je poznato da su lica koja su to izvršila identifikovana, ali da nisu kažnjena?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu toga da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da je 25. jula, odmah iza ponoći, 00.30, izveden oružani napad od strane MUP-a Hrvatske na vojnu jedinicu koja je obezbeđivala most kod Bogojeva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, znam za taj događaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je 18. septembra teroristička grupa hrvatske vojske napala na vojnu kolonu u Studenim Vrelima kod Lištice, kada je ubijen vodnik Vojko Čeh i jedan vojnik, a na

strani napadača ubijen je Ludvig Pavlović koji je bio pripadnik ustaške terorističke organizacije i pripadnik terorističke grupe koja je 1972. godine bila ubaćena i likvidirana na Raduši u Bosni i Hercegovini, a on je tada preživeo? Kod tog Pavlovića je tada pronađena službena legitimacija ...

SUDIJA MEJ: Udaljavamo se od teme, sada se jako udaljavamo. Iznosite jako puno detalja. Bavite se događajima iz 1991. godine. Da li je ovaj događaj, generale, kada je ubijen ovaj vodnik 18. septembra, da li je to nešto oko čega možete da nam pomognete?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Mogu. To je bio podoficir vojne policije, inače Slovenac po nacionalnosti. Ludvig Pavlović je pušten pomilovanjem od strane gospodina Mesića, kada je postao predsednik Predsedništva, pušten je na slobodu i odmah nakon toga on je ušao u hrvatske oružane snage u zapadnoj Hercegovini i tu je poginuo. I tačno da je kod njega pronađena službena legitimacija MUP-a Hrvatske. Ja sam taj primer iznosiо gospodinu Aliji Izetbegoviću 5. februara 1992. godine i kasniji slučaj kidnapovanja još jednog oficira, to je kapetan pilot Stojčinović Dragan u Mostaru. I tada mi je Alija Izetbegović rekao: "Ma pustite mi zapadnu Hercegovinu, ona nikad nije bila u Bosni". Znači, dosta ignorantski je primio te podatke o tome, jer je mnogo ekscesa bilo u zapadnoj Hercegovini koja je, po mojoj slobodnoj proceni, ako imam pravo da je dam sada, tretirana kao sastavni deo Hrvatske, a da to aktivnom predsedniku u to vreme nije mnogo smetalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to već bilo u vreme kada je postojao dogovor Tuđmana, Izetbegovića, slovenačkog rukovodstva i ovih drugih koje smo pominjali, emisari u Makedoniji, na Kosovu i tako dalje, da se, da njihovi kadrovi napuštaju JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi poziv Tuđmana Izetbegoviću sa apelom da treba da pozove pripadnike Bošnjake da napuste JNA bio je 30. juna 1991. godine, dakle, četvrti dan ili treći dan nakon što su počeli sukobi u Sloveniji. I ne bih mogao da kažem da je on to prihvatio. Znači, ja ne znam da je postojao neki njihov dogovor oko pravljenja nekog saveza po modelu kako su to Hrvatska i Slovenija uradile ranije. Ali znam da je na sednici saveznog Saveta za zaštitu ustavnog poretku, nakon što smo izneli ove podatke šta se dešava u zapadnoj Hercegovini predloženo bilo gospodinu Izetbegoviću da pošalje jedan demarš Tuđmanu u kojem će reagovati i zbog toga i zato što se teritorija opštine Neum koja pripada Bosni i Hercegovini koristi za prelazak

snaga ZNG iz Metkovića, dakle sa prostora zapadne Hercegovine prema Dubrovniku. Znam da nije htio da prihvati da se taj zahtev prosledi, a bio je predlog Saveznog saveta za zaštitu ustavnog poretku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li bi prihvatanje tog predloga smanjilo tenzije i otklonilo neke opasnosti od mogućih sukoba na tim prostorima tada?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne, mislim da je to već vreme u kojem su događaji mnogo odmakli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da je to negde od sredine 1991. godine kada nesumnjivo Slovenci, slovenački kadrovi po instrukciji svog rukovodstva i hrvatski kadrovi po instrukciji svog rukovodstva napuštaju JNA. Je li tako? Od sredine 1991. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kampanja je bila velika u javnosti oko navodnog pucanja JNA po nacionalnim šavovima, to je bio izraz. Ja mislim da do tog pucanja po nacionalnim šavovima nije došlo i dao sam podatke konkretno oko Ratnog vazduhoplovstva, koliki procenat starešina nije bio srpske ili crnogorske nacionalnosti. Ali je kampanja širena da se JNA raspada po nacionalnoj osnovi. I nije došlo do osipanja JNA na prostoru Bosne i Hercegovine povlačenjem Muslimana iz JNA, ja mislim da je veliki deo tih ljudi bio opredeljen i verovao je u Jugoslaviju. I tek na kraju celog tog procesa, kada se konstituisala Savezna Republika Jugoslavija, kada je priznata samostalnost Bosne i Hercegovine, mali je broj ljudi koji je dezertirao iz JNA. Videli su kuda to ide, podnosili su legalne zahteve i odlazili iz vojske. Ali to je karakteristično za, na primer, mart i april, naročito april 1992. godine. I mnogi su ostali časni oficiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je poznato, prepostavljam, doduše tada ste već bili u penziji, da je veliki broj Muslimana, evo da govorimo o području Bijeljine ili Dervente i tako dalje, bio u redovima Vojske Republike Srpske i branio zajedno sa njima od muslimanskih ekstremista svoje gradove i sela.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to idealizovana predstava da je to tako bilo. Bilo je, na žalost, i ružnih događaja i scena. Ja sam imao oficira pukovnika Muslimana koji je bio načelnik bezbednosti u Ljubljani i koji se povukao sa svojom vojskom u Bosnu, a supruga koja je Slovenka izvršila je samoubistvo spaljivanjem u stanu. On je zbog toga dobio infarkt, jer nije mogao ni na sahranu da joj ode. Kada je počeo rat u

Bosni, on je još bio na bolovanju u svom rodnom mestu, ja mislim negde oko Bosanskog Novog, nisam siguran sada. Njega su Srbi blokirali i držali pod blokadom. Imao je, bio je u stvari pod nekom vrstom policijskog časa kad je mogao da izađe da nešto kupi ili da izađe iz svoje kuće. Kuću mu nisu porušili. Uspeo je da ode u Nemačku (Germany) i bio je u logoru za izbeglice i tamo je i umro. I on je jedan slikovit primer kako su prolazili neki časni oficiri i kakva je klima zahvatila tada taj prostor. Dakle, Srbi koji su mu trebali pomoći, ja sam čak i molio neke starešine koje sam znao da povedu računa o njemu, znači glava mu je ostala živa, ali je bio pod jednom blokadom i to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima mnogo tih tragičnih pojedinačnih primera, ali molim vas da ustanovimo jednu stvar. Pošto ste vi govorili o, i o ilegalnom naoružavanju, i o deljenju oružja, posebno na teritorijama na kojima su bili okruženi Srbi i o incidentima u nacionalno mešovitim sredinama, da li je tačno da je, sa druge strane, u jedinicama Teritorijalne odbrane koje su formirali lokalni Srbi bilo i Hrvata koji su hteli da brane SFRJ?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je na toj liniji Pokret - Savez komunista za Jugoslaviju animirao bio svoje članstvo, a to je članstvo bilo višenacionalno, da se odazove svojim pozivima i pristupi u JNA. Oni nisu išli kao organizovana grupacija niti sa svojim bilo kakvim stranačkim ili ideološkim obeležjima i u tom smislu, ja mogu da potvrdim da su bili i Hrvati i Muslimani, u osnovi komunisti, koji su se uključili u JNA. Šta je sa njima kasnije bilo kada je stvorena Vojska Republike Srpske, ja ne znam. Znam za ovaj period postojanja JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li znate za neki slučaj komandanta neke brigade, Muslimana, u Vojsci Republike Srpske, na primer?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na to ćemo doći kasnije. Da li se sećate kad su MIG-ovi (MIG) našeg Ratnog vazduhoplovstva, kažem našeg, jugoslovenskog, JNA, pratili helikoptere MUP-a Hrvatske sa pripadnicima Zbora narodne garde koji su želeti da se iskrcaju u Obrovcu i Kninu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je suština te intervencije bila da vojska time spreči da izbije veliki sukob upadom tih specijalaca na područje te, na područje teritorije na kojoj su živeli Srbi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi i osnovni razlog zbog čega je Ratno vazduhoplovstvo reagovalo je bio čisto praktične i formalne prirode. Nalet tih helikoptera nije bio najavljen redovnim putem kontroli letenja, a kada su sa njima stupili u kontakt, dali su pogrešnu relaciju. I to je bio formalni razlog u kojem se, bez obzira o kojoj se letilici radi, da im se naredi, letilica je bila prinuđena da se vrati i da sleti na polazište. To je jedan zakonski okvir koji je i ispitivan, zašto su vraćeni, znači to je bio pravi okvir. Ali koliko sam ja imao podatke o tom slučaju, u helikopteru su pevane ustaške pesme, negde "Zaklaćemo ko sa nama neće" i bilo je očigledno da se priprema prebacivanje ovih specijalaca prema nekoj staniči milicije ili ja ne znam čemu, radi onog razoružavanja i to je i poslužilo da se ti helikopteri vrate nazad, ali zakonski osnov je za to postojao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li možemo da konstatujemo da se nikako ne može tvrditi da je ta akcija vazduhoplovstva da zaustavi helikoptere bila bilo kakav oblik onemogućavanja funkcionisanja hrvatske pravne države?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, hrvatska pravna država je tu prekršila pravne odredbe o prijavi naleta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam zato što je svedok Milan Babić ovde rekao da su oni zaustavljeni da bi se onemogućilo funkcionisanje pravne države hrvatskih regularnih snaga.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da on nije bio upoznat sa činjenicama da bi to moglo da daje takvu ocenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili postoji neki drugi razlog. Dobro. A recite mi, molim vas, šta znate o Pakracu? Odnosno da budem precizniji, pošto moramo da štedimo vreme, da li je tačno da je 2. marta 1991. godine u Pakracu 600 pripadnika specijalnih jedinica MUP-a Hrvatske izvršilo raciju po srpskim kućama, pretrese, maltretiranje, prebijanja i tako dalje, i da Srbi tada beže u zbegove?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedan deo je tačan, ovaj, toga šta ste naveli. Znači, prethodilo je svemu tome da su Hrvati, pripadnici te policijske stanice u Pakracu, negde slično po principu kako je to znatno ranije u avgustu urađeno u Kninu, oterani su iz te stanice i otpor je bio u tome da nisu hteli da prihvate da stave tada važeća hrvatska obeležja, odnosno šahovnicu na tu policijsku stanicu. Dakle, prvo je došlo do otpora ljudi iz te policijske stanice

da se prihvate ta obeležja koja je naturala aktuelna vlast u Hrvatskoj. Iza toga je došlo do intervencije 615 pripadnika specijalnih snaga MUP-a Hrvatske koje je predvodio, tada ne znam po činu šta je bio, verovatno je bio inspektor, Markač, čini mi se Stjepan. I ja kada sam došao u Pakrac, ja sam zatekao masu tih policajaca koji se kreću po odeljenjima po 10, kao vojska, i dosta civila prislonjeno uza zid koji se pretresaju. Ne znam da su upadali u kuće, to nisam mogao da registrujem. Moje upućivanje u Pakrac je bilo na osnovu toga šta su neki Srbi koji su pobegli iz Pakraca prešli na bosansku stranu i, koliko znam, iz nekog Sekretarijata za narodnu odbranu nazvali ili vas ili nekog u Beogradu i rekli da je u pakračkoj crkvi zatvoreno 40 Srba koje će zaklati i zapaliti. I ja sam zbog toga bio upućen od Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu u Pakrac da proverim šta se dešava. U crkvi Srbi nisu bili zatvarani, ali je crkva bila posednuta kao vojni objekat, jer je na zvoniku bio puškomitrailjer kao vatrena tačka. I došlo je do pucanja Srba ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je poseo to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Hrvatski MUP.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hrvatski MUP je poseo crkvu i stavio puškomitrailjer na zvonik?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, jer je to bila istaknuta visinska tačka sa koje se kontrolisao grad. A onda stoji činjenica da su Srbi sa obližnjeg brda Kavarija zapucali na policijsku stanicu i tada je ranjen, teže ranjen jedan pripadnik MUP-a i posle toga je došlo do intervencije, došlo je ustvari do pucanja iz oklopног transportera MUP-a na dva vojnika koji su bili na obezbeđenju 10 borbenih vozila koja su došla u Pakrac. To nisu bili tenkovi, bilo je nešto oklopnih transportera i kamiona, ali oni se još nisu mešali niti ulazili u Pakrac. Onda su pucali na tu kućicu gde su ova dva stražara bila i nakon toga je došlo do ulaska vojske u Pakrac, tih 10, 12 kamiona i borbenih vozila koji su razdvojili srpske i hrvatske snage. Inače te noći u Pakracu je bio gospodin Degoricija koji je tog dana primio dužnost zamenika ministra unutrašnjih poslova Hrvatske. Podneli smo bili krivičnu prijavu protiv ove dvojice članova posade oklopног transportera zbog pucanja na vojsku, ali nikad nije realizovana, jer su ih sklonili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko ih je sklonio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sklonio ih je MUP. Pošto se tu sada, ovaj, raspitujete u detalje, znači sklonjeni su na način kako su sklonjeni i oni iz

Trstenika koji su napadali na mene 1999. godine, da nikad taj proces nije završen. Znači sklonio ih je MUP, to sam jasno rekao. Iza toga je došlo do sastanka dela Predsedništva koji je predvodio gospodin Mesić, bio je gospodin Bućin, meni se čini da je bio i Bogić Bogičević, bile su druge odgovorne starešine iz Pete vojne oblasti, i ja sam na tom sastanku učestvovao. Spor je nastao zbog toga što se tvrdilo da nema izbeglica Srba po šumama oko Pakraca, a ja sam ponudio bio gospodinu Mesiću da ode na teren i da to vidi. Iz toga je izašao jedan konflikt moj sa njime. To je oko Pakraca. Situacija je posle tu bila smirena, razdvojene su te snage i to je priča koju ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li možemo da izvučemo jedan sasvim kratak i čist zaključak, vojska je isključivo izvršila razdvajanje snaga koje su bile u sukobu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. I da to nije uradila, sigurno bi došlo do velikog sukoba, bukvalno je bila u sendviču između MUP-ovih snaga i srpskih snaga. Ali od kad je vojska ušla u Pakrac, prestala je pucnjava, uhapšeno je bilo 40 pripadnika MUP-a i nekih drugih Srba za koje su verovatno cenili da su bili iz SDS-a i bili su prebačeni u Bjelovar. Uslov za vraćanje te stanice u normalno stanje bilo je da se, da MUP Hrvatske ovih 40 Srba vrati nazad u Pakrac. I oni su vraćeni, a koliko sam ja video, bili su prebijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi su bili prebijeni?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu svi, ne mogu da kažem svi, ali video sam povređenih ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je posle ove akcije kakvu je napravio u Pakracu, hrvatski MUP sličnu akciju izveo na Plitvicama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je. Ja sam rekao, to je moj utisak kad sam o tome nekad nekome govorio, da su se oni nakon tog Pakraca ohrabrili da krenu sa vojnim akcijama širih razmera, jer tada se MUP Hrvatske, znači od Pakraca, MUP Hrvatske se praktično ponaša kao hrvatska vojska. Oni su marševali u tri kolone iz Zagreba u potpunom vojničkom poretku, u Pakracu su upotrebljavani po principu kako se upotrebljava vojska, a ne kao patrole MUP-a, išli su po vodovima, po odeljenjima. I to je, po mome, već prvi, prva legalizacija budućih hrvatskih oružanih snaga Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom smislu legalizacija?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa izašli su sa 615 pripadnika policije koji deluju kao vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to je demonstracija prva delovanja kao vojske, a ne legalizacija. Tu nema ništa legalno, koliko ja razumem. Je li ima ili nema?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, može da se nazove kako hoćete. Legalizacija je izvršena u junu meseca, postrojavanjem Zbora narodne garde na stadionu i smotrom koju je vršio zna se ko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, u vezi sa Plitvicama opet i ulogom JNA. Da li je tačno da je iz Desetog korpusa u Zagrebu na Plitvice nakon ovih sukoba između Zbora narodne garde i meštana srpske nacionalnosti bila upućena samo jedna manja grupa iskusnijih organa bezbednosti, isključivo radi praćenja stanja na terenu i prikupljanja obaveštenja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije baš tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je, princip je kada negde vojna jedinica izlazi na teren, onda sa tom jedinicom idu i organi bezbednosti. Dakle, oni su bili, pre svega, zbog toga što je veliki deo jedinica izašao na taj prostor, upravo radi razdvajanja srpskih i hrvatskih snaga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo to hoću da vas pitam. Molim vas, je li tačno, dakle, da kad je nastao sukob na Plitvicama između ZNG-a i građana, da je JNA išla samo da razdvoji i da umiri taj sukob?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se nije stavljala ni na čiju stranu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da idemo dalje onda.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I prvi komandant te komande na Plitvicama je bio general, Hrvat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: General?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Hrvat po nacionalnosti, inače su menjani. Više je generala tu prošlo, jedan od njih je bio general Rašeta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su 2. maja sličnu akciju imali namjeru da izvrše MUP-ovci u Borovu Selu, sa onim napadima na Borovo Selo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja tog 2. maja nisam u Beogradu niti u Upravi bezbednosti i ja nemam tu nekih detalja, ovako preciznih, kao mesta gde sam učestvovao, ali znam da je intervenisala bila jedinica, meni se čini iz Osijeka, opet na razdvajaju tog sukoba između pripadnika ZNG i naoružanih Srba na tom prostoru i da je bila otvorena vatra na tu kolonu negde na izlasku iz Osijeka, na vojnu kolonu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ili možete da potvrdite činjenicu da je nakon toga 29. juna Radio Vukovar pozvao sve muškarce Hrvate da se sa dugim oružjem javljaju na zborno mesto?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je išlo preko radija, to svi znaju da je bilo tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sećate li se poznate izjave Zvonka Ostojića iz Vukovara da je već tada bio sačinjen spisak za likvidaciju uglednijih Srba sa područja Istočne Slavonije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Taj događaj je bio znatno ranije, bio je sedam meseci, osam meseci pre toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, pre toga.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali znatno ranije. Znači mi smo taj podatak otkrili i dokumentovali u decembru 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti događaji sa spiskovima za likvidaciju, tihim likvidacijama, proterivanju, otpuštanju i tako dalje, datiraju od 1990. godine, pa na dalje, do izbijanja sukoba. Je li tako ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam za ta dva slučaja koji su već navedeni, to je Ostojić Zvonka i onoga Damira iz "Hrvatske uzdanice", oko tih spiskova za likvidaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je u avgustu 1991. godine, da su ubijena dva vojnika, ranjen jedan oficir, to je bilo 25. avgusta, a ranjeno je i šest vojnika i starešina u Vukovaru?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je pre toga blokirana kasarna u Vukovaru od strane Zbora narodne garde i odsečena, tako da vojnici i starešine nisu 20 dana imali ni struju, ni vodu ni bilo kakvo snabdevanje? I osim što je blokirana, da je bila napadana različitim projektilima i da već 14. ...

SUDIJA MEJ: Generale, moram da vas prekinem. Generale, mislim da ste ranije rekli da ne znate ništa o Vukovaru, jer ste napustili službu, ali možda sam pogrešio.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Vi ne biste smeli da pogrešite, ali ja sam bio u aktivnoj službi kada se to događalo u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je 1991. godina, gospodine Mej ...

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da vam ponovim pitanje. Da li je tačno da je pre toga blokirana kasarna u Vukovaru od strane Zbora narodne garde i da oni 20 dana nisu imali ni struju, ni vodu, ni snabdevanje, da su napadani različitim projektilima, da je već 14. septembra među pripadnicima JNA bilo mrtvih, ranjenih? Da nisu imali ni vode, ni hrane i da, jednostavno su bili potpuno blokirani. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mnogo pitanja ima u ovome šta ste naveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažite šta od toga nije tačno.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Ostavite svedoku da odgovara na vaše navode jedan po jedan jer nije pravično, ni prema kome nije pošteno kad sve to ovako natovarite na jednu gomilu. Generale, prvo pitanje je bilo sledeće: da li je tačno da je kasarna u Vukovaru bila blokirana od strane ZNG-a tokom 20 dana?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bila je duže, kažem pre onog događaja koji sam malopre pitao, već 20 dana je bila blokirana.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvolite da odgovorim.

SUDIJA MEJ: Da.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Dva vojnika koja su ubijena i koja je naveo optuženi, ubijena su pri izlasku u grad. I tada kasarna još nije bila pod apsolutnom blokadom. 14. septembra 1991. godine je stigao, stigla je depeša koja je doneta na sastanak kolegijuma generala Kadiljevića na kojem sam bio prisutan, dramatična depeša da se kasarna u Vukovaru nalazi već 20 dana pod blokadom, da su utrošili poslednje rezerve hrane i vode koju su imali, da imaju više ranjenih kojima ne mogu da pruže pomoć, da ima više poginulih koje ne mogu da sahrane, ne mogu da izadu na krug nego ih drže zamotane u čaršave i da taj smrad leševa veoma negativno utiče na sastav. I zamoljena je, zamoljen je Generalštab da im pruži pomoć. General Kadiljević je naredio admiralu Brovetu da izade odmah sa sastanka i da nazove, meni se čini, Vejnensa (Henry Wijnendaels) i da mu kaže, da prenese Franji Tuđmanu da "ukoliko odmah", govorim tačno reči, "da ukoliko odmah ne bude deblokirao kasarnu u Vukovaru, imaće veliki rat". I vratio se admirala Broveta na taj sastanak i rekao da je to preneo gospodinu Vejnensu, ja mislim da je on, to ne mogu da budem apsolutno siguran ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Podsetiću vas ja.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I da je on zamolio za strpljenje Generalštaba u naredna 24 sata. Nakon toga je izvestio general Rašeta iz Zagreba da je uhapšen general Aksentijević sa još sedam oficira koji su se vraćali sa službenog zadatka i da mu je preneto od nekih čelnih ljudi iz hrvatskog rukovodstva da je Tuđman rekao da se Hrvatska brani u Vukovaru, a da ona ne napada nikoga. I tako je sutradan, 15. septembra pokrenute su veće jedinice JNA i dat zadatak deblokiranja kasarne. To je moj deo koji mogu da posvedočim, jer sam bio učesnik i ovo mi je ostalo u apsolutnom sećanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, potpuno je nesporno da je 14. septembra, kada je stigla ta depeša, kasarna bila već 20 dana pod blokadom sa mrtvima, ranjenima, bez struje, bez vode i u jednoj bezizlaznoj situaciji, čak tako bezizlaznoj da nisu mogli da sahrane mrtve, jer nisu mogli da izadu na krug od pucnjave sa svih strana. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno, tako sam rekao. A tog 15. septembra, sutradan, krenulo se u opšte blokade svih vojnih objekata u Hrvatskoj. Znači od 15. septembra su blokade svih vojnih objekata i tada je

blokirana bila Komanda vazduhoplovog korpusa u Zagrebu, blokiran je ceo Varaždinski korpus koji se predao 21. septembra, koliko ja znam, a garnizon u Bjelovaru je ostao još sedam dana u pružanju otpora. To je garnizon u kome je major Tepić podigao skladište u vazduhu, jer se nije htio predati i to je garnizon gde su nakon upada HDZ u kasarnu pred strojem vojnika streljani komandant, pomoćnik za politički rad i organ bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li može da se konstataje da je blokada svih kasarni u Hrvatskoj tada izvršena na osnovu odluke rukovodstva Hrvatske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je Brovet posle razgovora koji vi pominjete sa lordom Karingtonom (Peter Carrington), za šta ga je Kadijević zadužio na tom sastanku, rekao da Karington poručuje Kadijeviću da JNA treba da se uzdrži od akcija narednih 24 sata kako bi on dogovorio sa Tuđmanom deblokadu kasarne? Je li tačno da je JNA ispoštovala taj rok, da je sačekala 24 sata da se dogovore lord Karington i Tuđman da se izvrši deblokada kasarne i da je intervenisala tek posle potpuno jasnog stava da se kasarna neće deblokirati, a ona je bila u stanju koje ste opisali? Je li tačno da je ispoštovala i taj rok?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da je od 15. septembra tek, da su tada počele pripreme za oslobođenje i deblokiranje kasarne u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li ta operacija JNA imala bilo kakav drugi cilj osim deblokiranja i oslobođenja kasarne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi cilj je bio to i ja za njega znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate saznanja o tome kako su ubijani vojnici u Vukovaru i kako su polivana benzinom i paljena tela vojnika JNA u Vukovaru od strane ovih paravojnih formacija koje su tamo dejstvovali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za jedan deo. Znam za poginule pripadnike vojne policije u prvom naletu kad su ušli u Vukovar, ali znam od ranije iz onog perioda kada smo radili na otkrivanju ilegalnog uvoza oružja u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi ste ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo dozvolite, dozvolite da odgovorim. Znači, pre toga je bila kampanja na jednom partijskom skupu, ovaj,

kada je Vuk Drašković govorio da su srpske zemlje tamo gde su srpski grobovi. Ja ne znam da li se vi toga, obično se toga ne sećate. A onda je rukovodstvo HDZ-a u Osijeku sa Šeksom na čelu donelo odluku da poginule pripadnike JNA na prostoru Hrvatske ne treba sahranjivati, jer će onda dolaziti Srbi na njihove grobove, jer je to rekao Vuk Drašković, i tada je doneta odluka o njihovom spaljivanju. Elementi iz ovoga šta sada pričam se nalaze delom u dnevniku Marina Vidića koji je bio komandant Kriznog štaba i poverenik Hrvatske za odbranu Vukovara i koji je bio zarobljen, i taj dnevnik je bio zaplenjen, predat je bio Sudu. I bilo je tih slučajeva spaljivanja vojnika. Koliko, ja ne mogu precizno da iznesem, ja znam da je u prvom naletu poginulo i ranjeno skoro 20 pripadnika JNA iz vojne policije pri upadu u Vukovaru.

SUDIJA MEJ: Sada moramo da završimo sa današnjom sednicu, već smo prešli preko dozvoljenog vremena, a u ovoj sudnici se danas posle podne nastavlja suđenje po drugom predmetu. Gospodine Miloševiću, da biste mogli da se pripremite tokom vikenda, mogu da vam kažem da imate još 4 sata i 15 minuta za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Zato vaše unakrsno ispitivanje morate da podesite tako da možete da ga završite u zadatom roku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja sam vas pitao juče da li ćete nam dati neko vreme i u utorak. Ovo šta sad kažete, praktično mi dajete na raspolaganje samo ponedeljak.

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je onda ukupno dva i po dana, manje od dva i po dana. Glavno ispitivanje je ...

SUDIJA MEJ: Time ćete dobiti ukupno osam sati, a to je više od vremena koje je dobilo Tužilaštvo. Dakle, rasprava se sada prekida.